



REPENSAR EL RECICLATGE, UN 'MARRÓ' URGENT

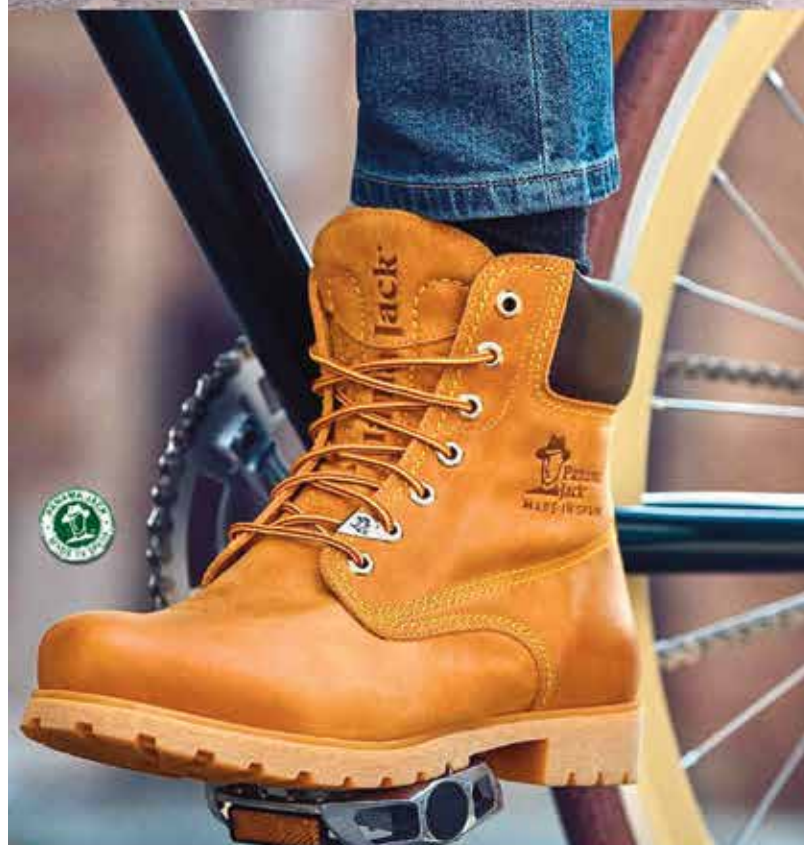
Encara estem lluny del % de recollida
selectiva que vol la UE per al 2025

LLUÍS MORENO (FOMENT DEL TREBALL): “La millor solució tècnica per a l'aeroport és tornar a les pistes independents indemnitzant els veïns”



LA FIRA AVÍCOLA
anuncia una
“visió històrica”
per a la seva
50a edició

NEGUIT LABORAL
A IBERIA per
la pèrdua de la
concessió del
'handling' a l'aeroport



Més de 8.000 famílies formen part del nostre club, i tu?
 Informa-te'n als nostres establiments. Gaudeix de la nostra botiga on-line ampliada

Botiga on-line amb enviaments i devolucions gratuïts!
 EL PRAT · C/ Frederic Soler, 42, El Prat de Llobregat,
 SANT BOI · C/ Vidal i Barraquer, 28, 08830 Sant Boi,
 BARCELONA · C/ Rocafort, 128, cantonada Aragó
www.fontpell.com

Ens pots trobar també a les nostres xarxes socials
 f /FONTPELL p /fontpellstore t /fontpell_sabaterias

FontPell
sabaterias



CRESTES DAURADES

S'arriba a la 50a. Edició de la Fira Avícola, que des del 2017 té lloc a l'actual emplaçament de la granja de la Ricarda. Cinquanta anys són un munt, atès que això comporta dur a la motxilla molts esforços, dedicació i il·lusions... i fer-ho realitat. La Fira, reforçada i consolidada, que s'acompanya amb el Pavelló agrícola, la Mostra d'entitats i l'Espai gastronòmic, és un lloc per trobar-se, per fer ciutat, per compartir... Perquè sempre ens sorprenen coses noves; i tinguem present que l'aprenentatge és créixer i no deixa de ser també una aventura, especialment per als nens i nenes, que gaudeixen de debò.

Com molt bé deia Raimon, qui perd els orígens, perd la identitat. I al Prat això ho tenim molt clar. El nostre Pollastre Pota Blava ja corria per les masies del delta en ple segle XVIII. I des de llavors, sense cap creuament amb d'altres races, aquí el tenim. És un símbol d'identitat de la nostra terra, juntament amb la carxofa. Al segle XVIII ja estava a la llista de les ofrenes que calia fer a l'església: per Sant Joan, l'Ascensió, Nadal, Carnestoltes... i ous per Any Nou (els ous de les gallines pota blava tenen un color de closca especial i són més grans del que correspondria per la grandària de les gallines mediterrànies). I a les primeries del segle XIX, els generals francesos de l'exèrcit invasor es delien per menjar capons del Prat.

I no seríem justos si no recordéssim les persones que van empènyer -i fort- perquè la Raça Prat tingués la visibilitat que mereixia al darrer quart del segle XX. Ens referim a Jordi Gili, Antoni Puig i, a més, persones que ja no són entre nosaltres, com Ferran Casanovas, Lluís Martínez, Roman Ferreres, Esteve Amigó i Rosa Álvarez, per citar-ne només algunes. Amb el suport i el patrocini de l'Ajuntament del Prat, és clar, i el recolzament d'entitats de la ciutat.

La "custòdia" del "tesor" la mantenen la Granja Torres i els criadors i criadores, especialment pagesos, que ho són o ho han sigut (amb la Valentina Guisado al front de l'associació des del 1996). Però aquest estat de les coses no serà etern i entenem que per part de qui calgui (!) ja s'hauria de pensar, per exemple -no sigui cas que arribéssim tard-, en crear una Fundació Pota Blava per tal que les properes generacions gaudeixin igual que nosaltres. I siguin enllà dels anys, igualment, desenes de milers els visitants de la Fira Avícola Raça Prat, tal com ara passa. Amb el gaudi afegit del "showcooking", els tallers, les degustacions, la cuina, l'excel·lència, la mostra... el "tothom al carrer".

LLUÍS MORENO



El president de la comissió de Foment del Treball per a l'ampliació de l'aeroport aposta per un aeroport amb pistes independents indemnitzant Gavà i Castelldefels.

PÀGINES 8-9

JORDI MASMITJÀ SUBIRANA



Fa 5 anys que treballa a Àltima, empresa que gestiona 13 cementiris al Baix Llobregat, entre ells els del Prat. "Per Tot Sants són dies de molta feina. La resta de l'any és més tranquil", explica.

PÀGINA 19

LAURA FERRÉS



Entrevistem a la realitzadora pratenca l'endemà de preestrenar al Capri 'La Imatge Permanent'. Fa unes setmanes va guanyar l'Espiga d'Or de la Seminci de Valladolid.

PÀGINES 20-21

JOEL ESTEBAN



Es el primer pratense en debutar en un Campeonato del Mundo de Motociclismo. "Llegar al Campeonato del Mundo es mi sueño desde que era pequeño", explica el pilot del Prat.

PÀGINES 29-30

Segueix-nos a [Facebook](#) @periodicdelta [Twitter](#) @periodicdelta i [Instagram](#) @periodicdelta

Delta LLOBREGAT

Consell Editorial

President: Alfredo García. **Vicepresident:** Vicenç Tierra. **Secretari:** Pere Manuel Azuara. **Tresorer:** Joan Centelles. **President d'Honor:** Jaume Monés. **Soci d'Honor:** Josep M^a Canalías.

Director: Vicenç Tierra • **Cap de redacció:** Javier Martínez • **La crònica de la ciutat i cultura:** Marga Solé, Neus Macías, Mariano Martínez, Sergi Olivera, Laura Mateu • **Esports:** Toni Espigares, Joan Centelles, Manolo Gol • **Fotos:** Joaquim Torrent, Fernando Vecino, Francesc Serrano • **Foto de portada:** Javier Martínez • **Publicitat:** Marta Raventós

• **Administració:** Ferran Serrano.

• **Dipòsit Legal** B.48419-1977. • **Impressió:** Imagen.Punto Directo.sl

ACPC Associació Catalana de la Premsa Comarcal
Associació Catalana de la Premsa Comarcal
Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència

ASSOCIACIÓ CULTURAL DELTA DEL LLOBREGAT

Redacció i Administració: Castella, 5 baixos
Telèfon: 93 379 05 33. E-mail: periodicdelta@periodicdelta.cat

PREMI TESIS-TORRENT

PREMI CIUTAT DEL PRAT

DELTA no es fa responsable de l'opinió expressada en els articles signats. L'opinió de DELTA es recull als editorials

Reciclar la imaginació

Les directrius europees empenyen les administracions locals a augmentar la recollida selectiva de residus, mentre les dades del Prat i de tota l'AMB s'estanquen i no passen del 40% del total generat. Durant l'any vinent l'Ajuntament haurà de d'estudiar la implantació de noves fórmules de gestió com el 'porta a porta' o els contenidors intel·ligents

SERGI OLIVERA

És una història semblant a d'altres, sobretot les relacionades amb tota mena d'objectius climàtics, on ja ens estem acostumant que les diferents administracions i organismes internacionals vagin posposant, cada vegada una miqueta més en el temps, el compliment d'objectius, com ara els índexs d'emissions o les tones de recollida de residus de manera selectiva.

Si ens fixem en això últim, cal posar sobre la taula que l'objectiu de recollida selectiva respecte al total de residus generat fixat per la UE per al 2025 se situa al 55% dels residus generals. Aquesta mateixa xifra prevista per al 2020 ja era del 50%. La magnitud del problema, doncs, és que al Prat, com és tendència general a l'Àrea Metropolitana, Barcelona i, per condicionament de la gran metròpolis, de Catalunya sencera, estem encara molt lluny de complir amb aquestes xifres.

El percentatge pratenc en recollida selectiva de l'any 2022 es va quedar en un 37,6% del total dels residus municipals generats, segons dades oficials de l'Agència Catalana de Residus. Estem pràcticament a la mitjana dels 23 municipis de més de 50.000 habitants de tota Catalunya, que marca una taxa del 37,9% el 2022 i que només ha pujat 3,5 punts en els darrers anys, una tendència que marca un estancament i que fa concloure els experts que cal introduir canvis immediats en la gestió de la selecció de la brossa, si és que algun dia es vol arribar de veritat als números que reclama Europa. A l'AMB aquesta mitjana és del 38,06% el 2022.

El Prat i la barrera del 40%

Si fem una repassada als percentatges de recollida selectiva al Prat de l'última dècada, observem que es fa molt difícil superar la barrera del 40% en la recollida de residus de manera selectiva amb el mètode de gestió actual, que són bateries de contenidors oberts repartits per la ciutat (i cal dir que de manera força generosa) en les quatre modalitats principals de selecció: rebuig, plàstic, paper i vidre.

Tot i que s'ha de dir que les estadístiques milloren bastant des de l'any 2011 (només un 31,9% de recollida selectiva llavors), no



Les xifres del Prat són més a prop de zones residencials de menys densitat de població que altres municipis de l'entorn

Els anys de la pandèmia coincideixen amb una nova davallada de la recollida selectiva de residus

s'aconsegueix en cap any superar el 40%, quedant així massa lluny dels requeriments europeus. En el repàs de les xifres es veuen algunes davallades com la de l'any 2015 on les estadístiques baixaven d'una tendència ascendent de 34,6% a un decebedor 33,15%. Després va arribar una nova recuperació fins a assolir el pic de l'any 2019 amb un 38,13% (el nostre rècord), però que va tornar a retrocedir durant els anys de la pandèmia, amb una caiguda preocupant al 36,44% el 2021, de la qual ara ens estem recuperant de mica en mica. Tot plegat insuficient pel que ens reclamen des de Brussel·les.

El Prat no és cap illot en aquesta tendència. Superar la barrera del 40% en recollida selectiva és, de fet, el repte on es troba immersa en el seu conjunt la província de Barcelona i la gran majoria de municipis de més de 30.000 habitants de l'Àrea Metropolitana.

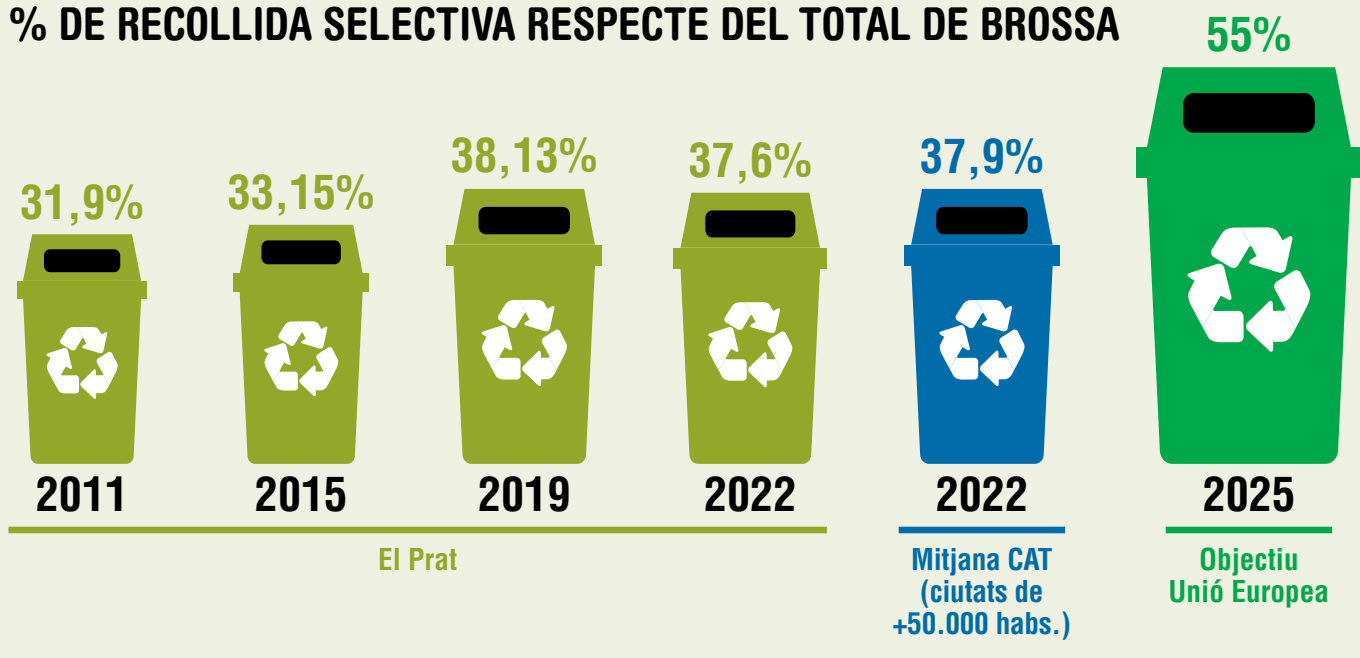
Bona posició entre els municipis de l'entorn

No tot seria catastrofisme pel que fa al Prat. Dintre de l'incompliment de les demandes de la UE, si ampliem la lupa veiem que no estem tan malament (com diria aquell) si ens comparem amb el nostre entorn. Pel que fa al context de l'AMB, si ens fixem en els municipis de més de 30.000 habitants, l'any 2022 estem en vuitena posició en kg per habitant i dia en recollida de residus de manera selectiva, amb un 0,46 en una classificació que lidera Castelldefels amb un 0,64.

Si encara ampliem més el zoom i filtrem per municipis metropolitans amb més de 60.000 habitants, el Prat apareix en quarta posició per darrere de Castelldefels, Sant Cugat (0,53 kg per habitants al dia en recollida selectiva) i Barcelona (0,48), situant-nos per sobre de Sant Boi, Viladecans (0,42) i bastant millor que Cornellà (0,36), Badalona (0,34), l'Hospitalet (0,30) i Santa Coloma de Gramenet (0,27).

Un fet que es veu força clar en aquesta estadística és que la densitat de població i l'urbanisme tenen molt a dir pel que fa a les xifres de recollida selectiva de residus. Municipis amb zones residencials i proliferació de d'habitatges més unifamiliars presenten unes estadístiques molt més reeixides que aquells altres que concentren molta població en barris concebuts com a ciutats dormitori, amb grans edificis de veïns. Aquí podem analitzar que el Prat, tot i estar socialment més a prop dels segons, té unes estadístiques més properes als primers.

% DE RECOLLIDA SELECTIVA RESPECTE DEL TOTAL DE BROSSA



El repte d'anar cap a nous models

Donat l'estancament visible a les estadístiques pel que fa a la millora dels percentatges de recollida selectiva, des de la Generalitat i l'Agència Catalana de Residus alerten cada cop amb més vehemència que la solució arribarà quan les grans ciutats catalanes facin el pas a models de gestió més eficients com el porta a porta o els contenidors intel·ligents que funcionen amb targeta.

Sobre les xifres de 2022, el director de l'ARC, Isaac Peraire, havia qualificat a la premsa la millora com a "insignificant" a la vegada que instava als municipis amb més població a "implementar sistemes eficients", donat que més de la meitat dels residus municipals no es recullen selectivament.

Des de les institucions es té la certesa respecte a la recollida selectiva que les mètodes utilitzats fins ara han arribat al màxim. Des de l'Agència saben que el 60% dels municipis que van posar en pràctica el porta a porta van superar el 70% en residus selectius i més del 90% van superar el 50%. El gran repte, però, és com aplicar aquests mètodes en zones urbanes de gran densitat de població, tenint en compte que algunes proves pilot a llocs com Sant Andreu (Barcelona) o Ripollet no estan sortint gaire reeixides, rebent fins i tot contestació veïnal.

Porta a porta o contenidors intel·ligents, una decisió de futur

El mètode de recollida selectiva conegut com a "porta a porta" consisteix a lliurar els residus al servei municipal de recollida davant mateix de la porta de casa, a la via pública, en uns dies i hores determinats per a cada fracció de residus (rebuig, orgànics,

vidre, envasos i paper/cartró). També hi ha opcions que proposen aquesta recollida pel rebuig i l'orgànica i manté els contenidors per la resta de seleccions. Des de l'Agència Catalana de Residus reconeixen que la implantació d'aquest sistema és molt més senzill a zones de baixa densitat de població i que "requereix un cert canvi d'hàbits que propicia la participació dels ciutadans, de manera que és necessària una adequada campanya de comunicació."

El gran avantatge és que, en cas de funcionar bé i amb col·laboració per part del veïnat, eliminaria contenidors dels carrers i està comprovat que augmenta considerablement el percentatge de població que participa de la recollida selectiva. El principal inconvenient, però, és que sovint depenen d'uns horaris de lliurament força estrictes i aquest fet suposa canvis importants en els hàbits domèstics de moltes llars.

Els contenidors intel·ligents, per altra banda, són a la via pública com els tradicio-

nals, però duen instal·lat un sistema d'identificació dels usuaris. De moment hi ha dues modalitats principals, els que són tancats i cal identificar-se per fer-lo servir o els que la tenen de forma voluntària. Els primers, considerats molt més eficients per millorar les xifres de recollida selectiva, poden activar-se mitjançant una targeta electrònica, una aplicació al telèfon mòbil o bé escanejant un codi de barres sobre la bossa que llencem. En aquest model, la pèrdua d'anonimat a l'hora de depositar els residus és la clau perquè els usuaris actuïn amb més responsabilitat en la segregació dels diferents tipus de brossa i millorin així els resultats.

Consultat l'ajuntament del Prat sobre aquesta qüestió, des de l'Àrea de Manteniment i Serveis ho entomen com un repte on s'haurà d'actuar aviat. Actualment, tot plegat es troba en fase d'estudi i durant l'any 2024 segurament coneixerem quines seran les intencions des del govern municipal sobre aquest dilema mediambiental. ◀



LA VEU DEL CARRER: Com reciclem al Prat?

Europa ens demana augmentar els tants per cents de reciclatge, i les administracions estudien fórmules per incentivar que la població separi els residus i els llenci al contenidor adequat. El Prat s'ha caracteritzat sempre per ser un municipi bolcat en aquest tema i ha desenvolupat intenses campanyes per motivar la ciutadania. Però sembla que ara les dades estan, a tot arreu, estancades. Delta surt al carrer a preguntar la població com recicla i què considera que s'hauria de fer per millorar les xifres.

TEXT: NEUS MACÍAS. FOTOGRAFIES: SERGI OLIVERA



María Aragonés

Reciclo el papel, el cristal, la orgánica y el plástico. Creo que este último no lo hago del todo bien, tengo mis dudas. Tengo diferentes departamentos en casa donde voy dejando los residuos. Para incentivar que la gente recicle más se podría poner en marcha algo que ya funciona en otros países, aquí no sé. Una máquina donde devuelves las latas o los envases y te dan dinero o vales para gastar en diferentes sitios.



Blas Poza

Tengo familiares viviendo en el barrio de Sant Andreu de Barcelona. Allí el ayuntamiento te da las diferentes bolsas donde dejar los residuos. El problema es que hay que dejarlas en casa durante un tiempo porque los residuos no se pueden bajar todos los días. No ha funcionado muy bien, ha creado malestar entre los vecinos. En El Prat yo creo que funciona mejor, este sistema está muy bien. Si los soterrasen, pues mejor aún porque es más hermético y no huele.



Carlos Sánchez

Yo conozco el caso de Ripollet. Allí se hace el puerta a puerta, y tiene sus ventajas e inconvenientes. En realidad, le veo pocas cosas buenas. El ayuntamiento te da bolsas gratis, y unas fichas con las que tienes que ir a los contenedores. No todos los contenedores están instalados, la verdad. Y las bolsas hay que dejarlas en las esquinas y se acumula la basura, como hace 40 años. Eso es un atraso. Los camiones pasan en total tres veces a la semana.



Joan Puig

Jo reciclo paper, plàstic i vidre, també el rebuig. Però reconec que l'orgànica no. Costa més per espai, al menys en el meu cas: la cuina és petita. Crec que per augmentar els tants per cents de reciclatge s'hauria d'oferir algun incentiu a la població. Això d'algunes monedes a canvi dels envasos està bé, però se m'acut que una altra opció bona seria baixar les taxes de residus, que crec que aquí al Prat van incorporades al rebut de l'aigua.



Mercè Capdevila

Jo reciclo a casa però és cert que de vegades no tinc clar què és plàstic i què és rebuig. Em pregunto: això on va? Potser cal més pedagogia. Tinc clar on van els tetrabriks o les ampolles de plàstic... Però un embolcall de plàstic d'un regal, de celofàn, o de porexpan... No sé on van algunes coses. I la gent el que acaba fent és... doncs vingui, tot al mateix contenidor.



Rosa Arriazu

Yo reconozco que muchas cosas no sé dónde van y las pongo en el amarillo, el de los envases. Lo que más me cuesta es la orgánica, que parece ser que es la que menos se recicla. Porque claro, en casa huele, y si no vas a salir enseguida o bajas cada día a llevarla, pues la mezclas con la basura. Yo creo que en general funciona bien, pero a veces los contenedores están muy llenos cuando bajas y hay que dejarlo fuera.



Francisco Manuel Barrientos

Yo reciclo plástico, cartón, vidrio, orgánica también... Hay que acostumbrarse, pero al final lo tienes como costumbre y no cuesta. Pero la verdad es que cuando llegas a los contenedores de basura y lo ves todo tirado, mezclado, pues eso desincentiva a la gente. Te dices: 'yo intento hacerlo bien, pero los demás pasan'. Y a veces están llenos y eso tampoco motiva mucho.



María José Rebollo

Yo creo que hay muchos contenedores, las administraciones nos lo ponen fácil para reciclar, al menos aquí en el Prat. El problema es el espacio en casa. Nosotros somos muchos, ensuciamos más y hay más residuos. Yo tengo familia en Sant Boi y creo que allí hay en marcha un sistema donde llevas los envases a unas máquinas expendedoras y te dan algunas monedas, así la gente tal vez reciclaría más.

La gent passeja sense presses. El sol escalfant-te la cara.
Les persianes pujant.

El comerç t'espera.

SURT A GAUDIR-NE



Generalitat
de Catalunya

sempre
endavant



LLUÍS MORENO, president de la comissió de Foment del Treball per a l'ampliació de l'aeroport

“Per mi, la millor solució tècnica és tornar a operar amb pistes independents indemnitzant Gavà i Castelldefels”

J. MARTÍNEZ / G. ESCRIG ORTIZ

FOTO: QUIM TORRENT

Lluís Moreno Lasalle (Sta Cruz de Tenerife, 1965), ha presidit la Comissió de la patronal Foment del Treball que fa poc més d'un any es va autoencarregar un estudi per ampliar de manera òptima l'aeroport del Prat. Amb l'informe de conclusions encara calent, Moreno (vicepresident de Foment i president de la Cambra de Contractistes d'Obres de Catalunya) vol emfatitzar que “no hi ha solucions preferides” i que cal una revisió urgent dels espais naturals que envolten l'aeroport.

■ Per què centrar-ho tot en Barcelona quan a Europa el model normal és descentralitzar aeroports?

■ Bé, a París o a Amsterdam els aeroports estan molt a prop de les ciutats. I Londres també té Heathrow... Sí que la tendència Europea ha estat que cada companyia aèria jugui amb dues grans plataformes pel que fa a vols intercontinentals. Per això es va decidir no ampliar més Frankfurt i es va construir l'aeroport de Munich, que sí que és a 45 minuts de la ciutat. Aena crec que es va emmirallar en aquest sistema, i per no ampliar més Barajas va apostar clarament per Barcelona.

■ I no ha estat suficient?

■ El trànsit aeri ha superat les expectatives, ja sigui per la capacitat de Barcelona de captar talent o pel fet de ser una ciutat més firal que Madrid, a més de l'atractiu turístic que té. L'alarma va arribar el 2019, quan s'arribava a 52,5 milions de passatgers i la capacitat màxima de l'aeroport és de 55.

■ Les terminals antigues han funcionat a mig gas des de la pandèmia.

■ Però la saturació del Prat no és per les terminals, sinó per les pistes. Hi ha una manera de reordenar i canalitzar el trànsit aeri comunitari que ha fet molt recomanable crear terminals satèl·lits, com ha fet Barajas.

■ Realment Barcelona, que porta dècades organitzant congressos, esdeveniments esportius i festivals internacionals de-



■ pèn tant de tenir un aeroport més gran? Si tot això ja funciona...

■ És que no funciona. Al 2018 vam ser el 3er aeroport europeu pel que fa a retards. La gent vol aterrar a hores raonables. Potser els turistes poden fer-ho a les 3 de la matinada, però els executius i la gent de negocis, no. Les hores puntes van saturades.

■ Llavors, tornem: per què no el model de Gatwick? És lluny de Londres i Londres no perilla. Es podrien potenciar Reus i Girona?

■ Tot això ens ho hem plantejat a la comissió, però legalment no es possible fer canviar de destinació a companyies que tenen adquirits drets d'operació al Prat. I no es tracta tant d'augmentar el nombre de passatgers, sinó de poder volar més lluny. El 2019 va haver-hi 5 milions de passatgers que van haver de fer escala a Barajas, París o Shiphol per arribar a la seva destinació. L'única plataforma que té Aena amb capacitat per fer més vols intercontinentals és Barcelona, i la recomanació que li va fer Eurocontrol és la d'allargar la pista curta, perquè amb l'actual operativa de pistes segregades, amb la curta només per fer enlairaments i la llarga per a aterratges, no tindria aquesta capacitat.

■ Però els avions no necessiten cada cop menys pista?

■ Proporcionalment, sí, però també cada vegada hi haurà avions més grans. Un avió necessita agafar 250 km/h per enlairar-se, per molt que el vent en contra que l'ajudi. Ara s'està en la línia de descarbonitzar, i els motors d'hidrogen que venen són més pesants que els de combustió. Hem de pensar que bona part de la rendibilitat d'un avió l'aporta càrrega de mercaderies a la bodega, no només els passatgers. I Barcelona està molt per sota de Madrid, i ja no diguem Frankfurt, pel que fa tones de mercaderia transportades per avió. Les mercaderies urgents i importants, com va passar amb les mascaretes, venen per avió.

■ Per què es va proposar una comissió des de Foment del Treball, per resoldre aquest trencaclosques?

■ Perquè hi ha una necessitat empresarial real per a molts treballadors i empresaris, i m'agradaria que no es pensés en la figura típica de l'empresari amb tirants. Aquesta necessitat d'ampliació o modernització va quedar aturada en un context polític complicat en què es va invertir un president de la Generalitat el maig del 2021, quan el document d'inversions (DORA) d'Aena s'havia de presentar el 30 d'agost; després hi va haver la visita de Yolanda Díaz amb el posicionament contrari a la idea d'Aena d'ampliar la pista... Davant d'aquella inacció,

des del món empresarial hem volgut cercar una solució ben estudiada per quan es torni a proposar una nova inversió, que no serà abans del 2027.

■ **I trobem novament que la solució preferida dels empresaris és ampliar la pista del mar envaint la Ricarda.**

■ Això no s'ha entès bé. No tenim una opció preferida. El nostre document de conclusions valora 11 propostes i assenyala els punts forts i febles de cadascuna tenint en compte criteris d'operativitat, econòmics, legals, ambientals... El document puntua d'igual manera l'opció d'ampliar 300 metres de pista sense arribar a la llacuna i l'opció d'allargar-la 500 metres més passant amb pilones per sobre de l'aigua.

■ **I quina és la seva opció preferida, personalment?**

■ Si jo fos president de la Generalitat, si tornéssim a les pistes independents, busquéssim alguna manera d'indemnitzar o insonoritzar als 73.000 habitants de Gavà i Castelldefels que reben l'impacte acústic, muntéssim una terminal satèl·lit i en fessim la ciutat aeroportuària, la inversió seria sostenible i no caldria ampliar la pista. Tècnicament, és la millor solució, però té un cost polític que ni jo ni la comissió sabem valorar. I a més superaria la declaració d'impacte ambiental. Però no hi ha cap partit polític que s'atreveixi a apostar per aquesta via. Insonoritzar 100.000 cases a Amsterdam, Suècia o Alemanya no és un problema; la gent fa molta més vida a l'interior de casa, tanca finestres i ja li pot passar un avió per sobre. Però a la vida mediterrània, obrim finestres i fem vida al carrer, al jardí, a la terrassa. Té sentit insonoritzar, aquí? Al final quan hem cercat solucions hem escoltat tothom, també les opinions de Gavà i Castelldefels, i no només les dels barris que en diuen "pijos", perquè en aquestes ciutats hi ha habitatges

arreu des de molt abans de les ampliacions de l'aeroport.

■ **Amb totes les anàlisis fetes, seguim topano-nos amb Europa, que diu que la Ricarda i les Filipines són Natura 2000 i són intocables.**

■ Però no és cert que siguin intocables. El que diu Europa és que si hi ha un interès públic i la ciutadania està d'acord, allò es pot tocar, proposant mesures compensatòries en el mateix territori o en un altre. Europa, del que es queixa, és que tant Aena com la Generalitat van dir que farien unes compensacions que no han fet.

■ **I amb aquest historial que arrosseguem, creu que Europa confiaria en un nou projecte que afecta un espai natural protegit?**

■ Si li ensenyem a Europa que primer fem les mesures de compensació i després ja demanem l'ampliació, ens prendrien seriosament. S'ha de regenerar la zona de filtratge

“ **La compensació de nous espais naturals s'hauria de fer abans d'ampliar l'aeroport; així Europa ens prendria seriosament**

del Llobregat, que s'ha abandonat greument, i així realimentaríem la llacuna de Cal Tet. A Aena li proposem expropiar l'espai entre la Ricarda i Cal Tet i crear allà una nova zona humida. Li proposem que protegeixi la Ricarda, la Casa Gomis, les petites llacunes del vell camp de golf i que a més, en un actual espai agrari de Viladecans, creï més llacunes. Aquest sistema aniria interconnectat i alimentat des del Llobregat fins a Gavà Mar. Suposaria el renaixement de tota la natura. Aena és capaç de fer aquesta compen-

sació "1 a 10" [renaturalitzar 10 hectàrees de superfície per cada hectàrea d'espai natural original afectat].

■ **Aena hauria de gastar diners abans de saber si ampliarà l'aeroport, en tot cas.**

■ Aena ho podria fer molt fàcilment carregant 10 cèntims d'euro per bitllet d'avió. Amb 10 cèntims per 55 milions de bitllets tens una dotació de 5 milions d'euros. Amb això pots posar guardes forestals, experts controlant la biodiversitat... I no es fa perquè ningú ha tirat amb ganes de fer-ho. L'ampliació de l'aeroport és l'oportunitat de fer-li un bé ambiental al delta. Què són 5 o 10 milions d'euros, quan Aena ja ha estat disposada a gastar-ne 2.000?

■ **I si finalment no es fa res?**

■ Doncs la Ricarda i Cal Tet seran llacunes mortes d'aquí a poc. El Remolar té molta més riquesa que la Ricarda. Allà hi són les aus, que no són tontes, i eviten els falcons i l'activitat de la pista. Al Remolar tenen peixos per alimenta-se, perquè, a diferència de la Ricarda, no és una llacuna estanca i rep aportacions de la riera de Sant Climent. I Cal Tet cada cop té menys peixos i està més salinitzat, perquè no es cuida.

■ **A les poques hores de fer-se pública la proposta de les pilones sobre la Ricarda, l'alcalde del Prat la va qualificar de desfasada i fracassada. Què en pensa?**

■ Em sorprèn aquesta qualificació si realment el senyor Mijoler s'ha llegit l'informe. Li demanaria que se'l llegís pausadament. Nosaltres sí que hem analitzat els 15 informes que ell ens va aportar. Són molt bons, però només tenen en compte un parell de les 25 coses que s'han de tenir en consideració: el ciutadà del Prat i la preservació del medi natural. No parla de l'economia ni del model de país que volem. S'ha de tenir una visió més àmplia. ◀

CFR LLOPART
CENTRE DE FISIOTERÀPIA
I RECUPERACIÓ FUNCIONAL

ESPECIALITZATS EN EL TRACTAMENT DEL DOLOR

- Lesions esportives
- Artrosis
- Problemes de columna
- Tractaments post-quirúrgics
- Electroteràpia
- Teràpies manuals
- Exercicis personalitzats
- Tècniques de relaxació

FISIOTERAPEUTES:
Moisés Llopart Ribas · Moisés Llopart Prades · Ester Pérez Amarante

Carrer Penedès, 80 • 08820 El Prat de Llobregat • Tel. 93 478 48 48 (Hores convingudes)

Zona de Baixes Emissions: inici de restriccions la propera primavera i multes després de l'estiu

L'Ajuntament preveu un període d'adaptació i contemplarà algunes excepcions a la nova normativa

REDACCIÓ

La Zona de Baixes Emissions (ZBE) del Prat entrarà oficialment en funcionament la primavera del 2024, tot i que es preveu un període d'adaptació i informació abans de poder multar els vehicles. Les primeres sancions arribarien ja passat l'estiu. Ho ha explicat Juan Pedro Pérez Castro, tinent d'alcaldia d'Acció Institucions i Projectes Urbans a El Prat Ràdio, seguint les línies mestres que ja va avançar a DELTA abans de l'estiu.

El regidor ha anunciat que l'ordenança es podrà aprovar abans de final d'any. La norma preveu que els vehicles potencialment contaminants, amb etiqueta de la DGT groga, verda o blava, no podran circular pel nucli urbà del Prat entre les 7 i les 20 hores dels dies laborables de dilluns a divendres.

Sense aplicació a polígons i rondes

Segons ha anunciat Pérez Castro, les rondes perimetrals del Prat (Llevant, Ponent i Sud) i els polígons industrials queden lliures de la prohibició. El regidor ha explicat que la norma contemplarà excepcions, com la que



Segons dades municipals, la ZBE afectarà al 7% dels vehicles del Prat

permetrà seguir circulant amb vehicles contaminants si aquests es fan servir per a ús professional o bé si la persona titular es jubila abans de cinc anys.

Segons dades de l'Ajuntament, les restriccions de la ZBE afectaran a uns 2.500 vehicles, aproximadament el 7% dels censats al Prat. Les dades municipals també

recullen que, actualment, una cinquena part dels vehicles del Prat no disposen de distintiu ambiental. Amb tot, Pérez Castro destaca que des de l'any 2019 hi ha una clara tendència a renovar el parc mòbil i que la ZBE encara impulsarà més el canvi de cotxe.

Les càmeres ZBE per a la detecció de matrícules es veuen instal·lades en diversos punts perimetrals de la ciutat des de començaments de setembre. El sistema, en conjunt, haurà de permetre la captació de matrícules i la transmissió segura i confidencial de dades dels possibles vehicles infractors als serveis de trànsit. ◀

Bicibox permetrà aparcar patinets, ampliarà places i canviarà tarifes

J. MARTÍNEZ

Davant la prohibició indefinida d'accedir amb patinets elèctrics als transports públics, l'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB) ha anunciat que adaptarà el seu sistema d'aparcament públic de bicicletes, Bicibox, per permetre aparcar-hi patinets. L'AMB considera que els Bicibox, sobretot els més propers a les estacions de metro i tren, seran una bona alternativa per permetre seguir interconnectant la mobilitat personal i el transport públic.

En aquest context, recorda

que estan impulsant la construcció de nous aparcaments de gran capacitat (d'entre 25 i 70 places) a l'entorn metropolità. Al Prat hi ha previstos quatre: dos a les estacions de metro L9 Cèntric i Moreres, un a l'estació de Rodalies Renfe i un altre al Mas Blau.

Servei gratuït més dues noves tarifes

Per al 2024, l'AMB també ha previst canvis en el sistema tarifari de Bicibox. L'abonament bàsic gratuït seguirà existint, però el temps màxim d'aparcament per bicicleta i estació pas-

sa de les actuals 48 a 24 hores, amb l'obligació d'abonar 1 euro per cada dia d'excés de termini.

Alhora, Bicibox crearà dos abonaments de llarga durada. El primer, amb un cost de 10 euros anuals, donarà dret a aparcar el vehicle durant 72 hores en una mateixa estació, sense plaça reservada. Si es vol el mateix servei però amb plaça fixa, el cost serà de 40 euros anuals. En ambdós casos, l'excés de temps obligarà al pagament d'1 euro diari.

Registre al servei

Els usuaris que vulguin apar-

car els patinets hauran de donar d'alta el vehicle mitjançant l'aplicació o la web de Bicibox. Els nous usuaris, ja siguin de bicicleta o patinet, hauran de completar el procés de registre habitual en el servei.

Malgrat la seva expansió continuada pels municipis metropolitans, i igual que succeeix amb el servei de bicicletes compartides Ambici, les estacions Bicibox seguiran de moment absents a la ciutat de Barcelona, que continua sense disposar d'un servei d'estacionament gratuït i segur per a bicis o patinets. ◀

La Fira arriba a la 50ena edició amb una mirada a la seva història

‘50 fires. Per molts anys, Pota Blavas!’ serà el títol de la mostra de l’stand municipal

NEUS MACÍAS

Enguany la Fira Avícola arriba a la seva 50ena edició. No han estat 50 anys seguits de Fira, això no. La primera Fira que es va celebrar va ser l’any 1941. Després, un gran parèntesi fins 1975, quan es va recuperar una mostra avícola sota els porxos de Torre Balcells -aquella es considera la segona edició- i des de llavors s’ha celebrat amb regularitat. Però la relació del Prat amb els pollastres ve de més lluny encara. L’any 1921 es va celebrar un primer concurs d’aus de corral, organitzat per la Mancomunitat. El cartell d’aquella mostra -amb un cuidada il·lustració noucentista- s’ha recuperat gràcies a la col·laboració d’Amics del Prat.

Aquesta mirada a la història de la Fira és el fil conductor de l’stand municipal i impregnarà també la resta dels pavellons. ‘50 fires. Per molts anys, Pota Blavas!’ és el títol triat i vol ser “una mirada al passat però també una crida al futur”, asseguren des de l’ajuntament. És una felicitació als pratencs i pratencques que han fet seu aquest símbol de la ciutat i l’han lluit amb orgull allà on han anat.

Aparador de la realitat social i econòmica del Prat

Aquella exposició d’aviram amb gàbies als arcs de Torre Balcells s’ha convertit en la denominada ‘festa major d’hivern’. És l’aparador de la realitat cívica i associativa de les entitats, però també de la realitat agrícola, comercial i gastronòmica del Prat. “No és casualitat -asseguren des de l’ajuntament- que hagi estat així. La ciutat ha tingut la voluntat de preservar aquesta agricultura metropolitana, ha volgut conservar el Pota Blava...això no estava escrit enlloc quan el Prat creixia de manera desendreçada i no es podia pensar que seria la ciutat ben equipada i amb la rica vida associativa que té avui dia”.

Per això al cartell d’aquesta 50ena edició també s’ha potenciat la icona de la ciutat: l’adhesiu amb la silueta del Pota Blava -en color negre i blau- es pot reconèixer fàcilment al treball presentat per Àngel Coronado. “Ens sentim orgullosos de dir que som del Prat i això s’ha revertit amb els anys, perquè abans molta gent tenia por de dir que era d’aquí: s’associava a males olors, a delinqüència, a una platja bruta...Tot això ha canviat”.

El pavelló municipal comptarà amb una



L’artista Àngel Coronado, a l’esquerra del seu cartell, acompanyat de diversos representants municipals i de la Fira, el dia de la presentació / Foto: AJUNTAMENT

exposició de curiositats de la Fira i del Pota Blava, i també amb un recull de tots els cartells de la Fira Avícola, centrant l’atenció

en aquells dissenyats per autors locals. Tots ells han pogut explicar en primera persona què va suposar il·lustrar aquesta festa. ◀

Un mosaic del Prat dins del Pota Blava

L’artista pratenc Àngel Coronado ha rebut l’encàrrec de dissenyar el cartell que il·lustra aquesta Fira, i que ell ha imaginat com un mosaic ple de tot allò que identifica la ciutat del Prat, dins la silueta del Pota Blava. El perfil de l’església del Prat, la façana de l’Ajuntament, Torre Balcells, la torre de l’aigua, la carxofa Prat, els ànecs del Delta del Llobregat... Tot pot identificar-se en aquest cartell que ell pretenia “més abstracte” però d’on va acabar emergint la figura del pollastre Raça Prat. “És que no es pot evitar. És una cosa que envolta tot allò que és el Prat”, va dir l’artista durant la presentació del cartell, el passat 14 de novembre als jardins de Torre Muntadas. Coronado també s’ha encarregat de dissenyar els cartells de la Mostra d’Entitats i la Mostra Gastronòmica, activitats paral·leles a la Fira.

Àngel Coronado és un artista multidisciplinari amb una llarga trajectòria i reconeixement dins del món de l’animació en cinema i televisió. En els seus inicis va formar part de l’equip de ‘Peraustrínia 2004’, film icònic creat per Fermí Marimon i el dibuixant Àngel García, el primer llarg d’animació en català. Ha



participat en diferents accions artístiques col·lectives a la ciutat, com ArtVinguda o Art pel Delta, quan artistes pratencs van protestar amb pinzells contra l’ampliació de l’aeroport. Coronado és CEO -director executiu- de l’estudi Wuji House, que ha dut a terme diversos projectes per televisió i cinema.

El 9Cèntric obre i assegura mantenir l'aposta pel producte del Parc Agrari

NEUS MACÍAS

9Cèntric. Nou, per la reobertura, però també 9 per la Línea9 de metro, al costat de l'emblemàtic establiment que el 17 de novembre va iniciar una nova etapa, amb Sergi Bonillo, José Luis Pol i Dani Cabedo al capdavant. El bar del Cèntric obre amb una filosofia continuista i apostant pel producte, “però potser d’una manera no tan radical; evidentment, hi haurà Carxofa Prat i Pota Blava, seran la reina i el rei de la carta. No servirem fast food però volem també arribar a un públic més jove i apostem per les tapes”, explica Sergi Bonillo, que s’encarrega de la gerència de l’espai. “Volem fer aterrar aquesta instal·lació al que és: el bar d’un centre cultural d’El Prat. No volem ser un lloc exclusiu; pretenem que sigui inclusiu”.

El Jardí de les Palmeres Events, amb domicili social a Castelldefels, és la firma que aglutina aquests tres socis, que havien coincidit a altres projectes però que ara gestionen el que consideren el gran repte de les seves vides. Sergi Bonillo, gerent de Serveis d’Operacions a l’Emilio Sánchez Academy, compatibilitzarà aquestes funcions amb la supervisió del 9Cèntric, mentre que José Luis Pol es farà càrrec de la cuina de l’espai i Dani Cabedo portarà la sala. “Per nosaltres no és només un repte empresarial. No hem vingut aquí a fer diners. Hem de ser sosteni-



Assegut, Sergi Bonillo, el xef José Luis Pol i Dani Cabedo / Foto: N. M.

bles econòmicament, això està clar. Però no és l’objectiu primer. Hem vingut a gaudir i a viure El Prat”. Bonillo ha mantingut durant molts anys una estreta relació amb la ciutat, ja que forma part de l’associació de cuiners CookinGrup i el bar de l’Emilio Sánchez Academy ha participat en nombrosos QuintoTapas.

va, com les gyozes, el caneló o la cuixa. Per contrarestar la minva de les taules que han perdut per l’ampliació dels lavabos, Bonillo parla de potenciar la terrassa del Cèntric. “És un espai magnífic i volem donar-li tot el protagonisme. Ha de ser un lloc de referència, com ho és ara la de l’Artesà, per exemple”. ◀

Esmorzars a partir de les 9 i Pota Blava en diferents formats

Van rebre les claus del local dilluns 13, i han hagut de treballar a contrarellotge per elaborar una carta, organitzar els treballadors -els que han volgut continuar de l’anterior concessionari, un total de 10 d’una plantilla de 30- o tenir el nou logotip, que ha realitzat la dissenyadora Inma Ibáñez, i on està molt present la torre de l’aigua. “No podia faltar, és un emblema d’aquest espai”, diu Bonillo.

Obren amb una sala interior més petita i que pot donar cabuda a menys comensals, donat que s’han fet obres per adaptar-se a la normativa i tenir més lavabos. També amb un horari més extens, ja que oferiran esmorzars a partir de les 9 del matí, servei que fins ara no existia. “Tindrem plats saludables, smoothies i també esmorzars de forquilla i cullera”. Hi haurà menú de migdia i una carta que inclourà sandvitxos i hamburgueses per a gent més jove, woks, fins a quatre tipus d’arrossos i plats amb Pota Bla-

Els restauradors demanen a l’Ajuntament més flexibilitat amb l’horari i l’estètica de les terrasses

REDACCIÓ./ Representants del Gremi de Restauradors del Prat, segons informen en un comunicat, han iniciat contactes formals amb l’Ajuntament del Prat de Llobregat per demanar més flexibilitat en l’horari de les terrasses i més llibertat a

l’hora de decidir-ne l’estètica.

El Gremi exposa que la normativa de terrasses, vigent des del 2012, fixa des de materials com l’alumini per a les cadires i taules, fins a colors com el beix per als tendals, a banda de regular “altres aspectes com les

jardineres, mobles de treball i estufes”. Juan Cruz, president dels restauradors, argumenta que hi ha establiments integrats al gremi que “voldrien optar a fer més funcionals les terrasses o bé dotar-les d’una estètica més personal”.

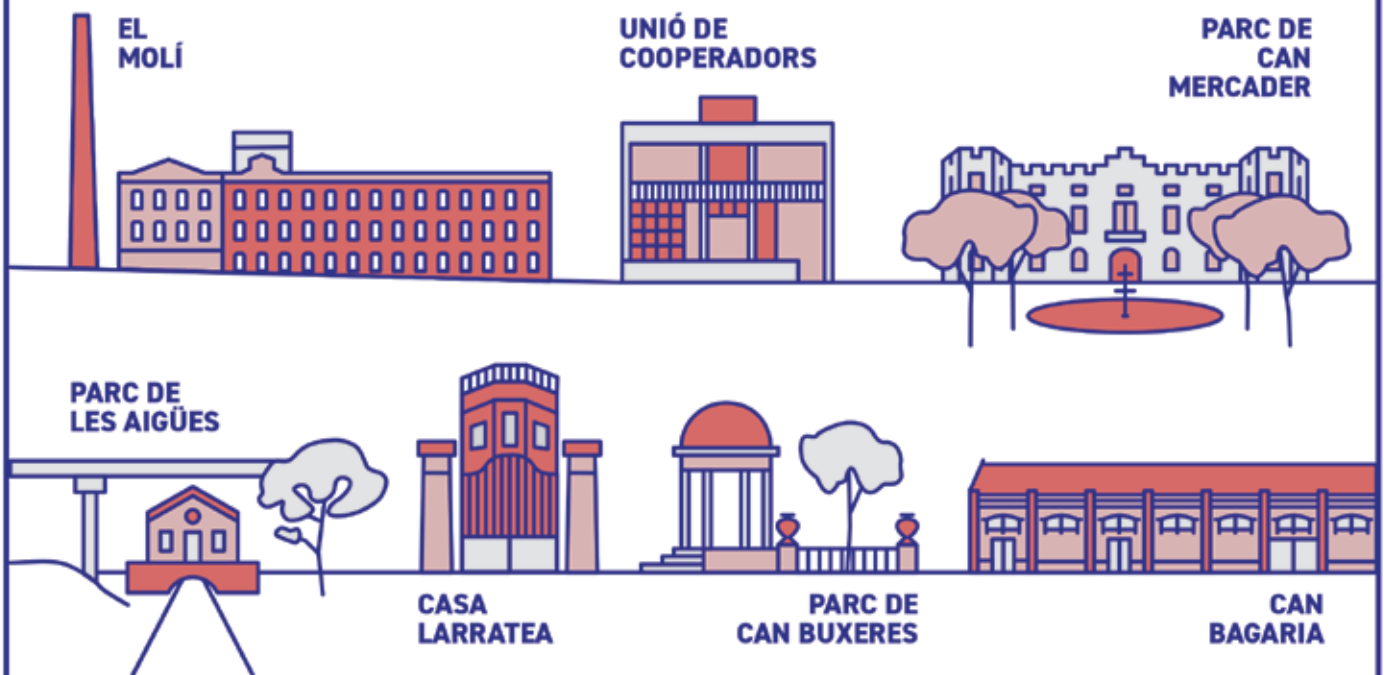
Els restauradors han mantingut fins al moment dues trobades, respectivament, amb Quim Bartolomé, tinent d’alcalde d’Acció Ambiental i Serveis Urbans, i amb Juan Pedro Pérez, com a regidor de Convivència, Civisme i Protecció Civil. Segons el Gremi, “l’Ajuntament ha mostrat predisposició i han deixat la porta oberta a estudiar propostes”. ◀

Històries de la metròpolis

Descobreix el patrimoni que t'envolta

Històries de la metròpolis és la sèrie d'audiorelats que et farà descobrir el patrimoni de l'àrea metropolitana de Barcelona. A través d'aquests relats, podràs viure els esdeveniments

culturals, socials o polítics més rellevants de les nostres ciutats que van tenir com a escenari edificis i parcs que ara formen part del nostre dia a dia.



En vols saber més?
Escolta el pòdcast i deixa't captivar!



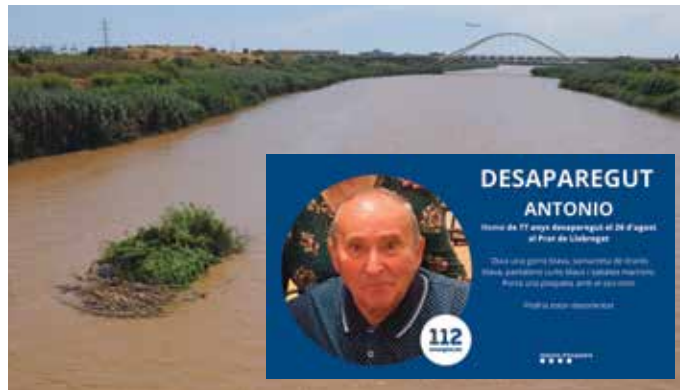
patrimoni.amb.cat

Es confirma la mort d'Antonio Castilla, desaparegut des d'agost

Uns pescadors van trobar el seu cos al Llobregat, prop del pont Nelson Mandela

REDACCIÓ / Finalment es va confirmar la pitjor de les notícies: el cadàver trobat al riu per uns pescadors el passat 30 d'octubre era el del pratenc Antonio Castilla, de 77 anys i desaparegut des del 26 d'agost. Així ho van fer saber el Mossos d'Esquadra el passat 9 de novembre, després de la identificació del cos a càrrec del l'Institut de Medicina Legal i Ciències Forenses de Catalunya.

La seva filla Silvia Castilla ha volgut donar les gràcies al conjunt de la ciutadania pratenc a través de les seves xarxes socials. "El dia 26 d'agost va començar un malson, la recerca del meu pare, Antonio Castilla Velasco. Avui ens han confirmat oficialment que el



El Llobregat amb el pont Nelson Mandela al fons. A dins, cartell oficial que es va distribuir durant la recerca

cos trobat el 30 d'octubre és ell. Agraïxo a les persones que, dia rere dia, han compartit i difós la notícia a les seves xarxes durant aquests durs mesos i que ens han acompanyat amb el seu suport i estima. Un GRÀCIES

en majúscula", deia el missatge publicat.

Agraïment institucional

També l'alcalde del Prat, Lluís Mijoler, ha volgut traslladar el seu condol "en nom de la ciutat,

a la família; una família pratenc a que, després de dos mesos, podrà acomiadar el seu ésser estimat. Que la terra et sigui lleu, Antonio". L'alcalde ha expressat també el seu agraïment a totes aquelles persones i entitats que, durant setmanes, "i seguint les indicacions dels serveis d'emergència i la policia, van bolcar-se en la recerca d'Antonio Castilla i van mobilitzar la solidaritat de la ciutat en aquest cas, que lamentablement ha tingut aquest trist desenllaç".

Antonio va faltar de casa el passat 26 d'agost, i la família de seguida va alertar els cossos de seguretat, donat que patia un principi de demència que feia pensar que s'hauria pogut extraviar i no trobar el camí de retorn. De seguida es van formar grups de voluntaris per fer batudes, coordinats a l'Associació de Veïns de la Granja. La recerca es va centrar en els marges del riu, ja que era allà prop on se l'havia vist per última vegada. ◀



C M M

CENTRE MÈDIC

El millor servei mèdic al seu costat

Telèfon 93 479 16 90

Horari de visites concertades i d'urgències de 8 a 20 hores.

Concertat amb gairebé totes les mútues

ESPECIALITATS

26 especialitats mèdiques

ALTRES SERVEIS

Anàlisis, Fisioteràpia, Radiologia, ecografies, mamografies i ortopantomografia.

Teràpies Alternatives

Avinguda Josep Anselm Clavé, 5-7
C. Ignasi Iglesias, 81-83 El Prat de Llobregat





/ Foto: JAVIER MARTÍNEZ

Vandalisme i càmeres a les Cases de la Seda: és legal enregistrar imatges del carrer?

Una sèrie de petits furtus de decoració de Halloween ha estat objecte recent de debat sobre el dret a la intimitat

JAVIER MARTÍNEZ

Tres persones difícilment reconeixibles, amb indumentària que fa pensar en edats d'entre 17 i 20 anys, apareixen en un parell de fotogrames d'una publicació d'un dels grups pratencs amb més usuaris de Facebook. L'autora de la publicació assenyalava els joves com a autors del robatori de diversos elements de decoració de amb què els veïns de les Cases de la Seda ambienten la nit de Halloween.

Entre els comentaris, alguns comparteixen la indignació contra aquests presumptes furtus. D'altres, però, adverteixen l'autora que pot tenir problemes legals per haver enregistrar la via pública amb una càmera particular de vigilància. Què diu realment la legislació al respecte?

L'AEPD preveu que les càmeres privades puguin captar una "franja mínima i inevitable" de zona pública que es consideraria com accés a l'habitatge

Res de filmar espais públics, amb matisos

Tant la Llei de Protecció de Dades com la de Seguretat Privada deixen molt clar que "el tractament d'imatges en espais públics només pot anar a càrrec dels cossos i forces de seguretat de l'estat, tret que hi hagi una altra autorització administrativa". La Llei considera espai públic qualsevol carrer, plaça, camí o indret amb trànsit de persones.

Per tant, d'entrada, no es legal instal·lar un sistema de vigilància que prengui imatges del carrer. Però una de les grans riqueses —o misèries, segons qui les interpreti— de la legislació espanyola són els matisos, interpretacions i llacunes. I les lleis esmentades no són una excepció: la mateixa guia bàsica de l'Agència Espanyola de Protecció de Dades (AEPD) preveu que les càmeres privades puguin captar una "franja mínima i inevitable" de zona pública que es consideraria com accés a l'habitatge.

En tot cas, tant l'Agència de Protecció de Dades com la legislació són clares pel que fa a la intimitat: no es poden difondre públicament imatges de persones identificables que hagin estat enregistrades amb càmeres de vigilància. Si les càmeres capten la comissió d'un delictes, les imatges han de posar-se a disposició de la policia.

I si són gravacions de mòbil?

Una altra de les característiques més comentades de la legislació espanyola és que acostuma a anar amb diversos anys de retard respecte de l'avanç de les tecnologies. La legislació és estricta quan es refereix als sistemes de videovigilància tradicionals (càmera visible acoplada a una façana).

Però qualsevol telèfon mòbil vell que dormi en un calaix es pot convertir fàcilment en una càmera de vigilància gràcies a desenes d'aplicacions gratuïtes. En cas d'investigació, la persona autora de la gravació sempre podrà dir que ha pres imatges del carrer de forma legítima i espontània.

Davant d'aquesta opció, no cal oblidar que, per molt "legal" que sigui el mètode d'obtenció de les imatges, la llei segueix penalitzant la difusió pública de les identitats de les persones. Amb tot, existeix un principi de "proporcionalitat", i aquesta difusió per internet o en mitjans de comunicació sí estaria permesa quan es tracta d'imatges de carrers públics en exercici de les seves funcions i també quan prima l'interès públic o informatiu (cap llei qüestionarà, per exemple, la difusió de les imatges d'un sospitós de terrorisme). ◀

Els propietaris del Top Models presenten un recurs que podria retardar-ne el tancament

J. M. / L'ordre de clausura decretada per l'Ajuntament contra el Top Models haurà d'esperar almenys que es resolgui el recurs contenciós que els propietaris de l'establiment han iniciat després de l'últim requeriment per part d'Urbanisme. El passat 24 de setembre va concloure el termini d'un mes

que l'àrea comandada per Alba Bou li va concedir a l'establiment per a "l'esmena de deficiències".

Tot i això, l'Ajuntament apunta que, mentre es resolen les al·legacions dels propietaris, s'ha iniciat el procediment d'execució forçosa del tancament. "L'Ajuntament confia en

guanyar aquest recurs i que a l'establiment es clausuri l'activitat de prostitució", apunten des del consistori.

L'actuació que pesa sobre el Top Models es deu principalment a la constatació d'una activitat de prostitució -il·legal i previsiblement mantinguda durant anys- que excedeix la

llicència de "bar-whiskeria" que té declarada el local.

A banda, però, l'Ajuntament detalla que al local se li ha obert un expedient de "protecció de la legalitat urbanística", perquè havien construït les habitacions de l'establiment sense haver obtingut prèviament els permisos corresponents. ◀

El TSJC obliga l'Escola Sant Jaume a impartir matemàtiques en castellà per la petició d'una única família

Els llibres ja es van comprar en castellà en previsió de la sentència, que ha impedit reutilitzar els del curs anterior en català

REDACCIÓ / El Tribunal Superior de Justícia de Catalunya ha acabat donant parcialment la raó a Jordi López -ex regidor de Ciutadans, actualment sense representació política municipal- i obliga a l'Escola Sant Jaume a impartir al seu fill l'assignatura de matemàtiques en castellà. El canvi d'idioma serà efectiu per al seu fill i també per a la resta d'alumnat, les famílies de les quals no havien manifestat disconformitat amb el pla educatiu pel que fa a llengües. Així ho recull la informació publicada per Elprat.digital i d'altres d'abast nacional.

La batalla judicial de López es remunta al 2021, quan, se-

gons anunciava el llavors regidor a les xarxes, registrava la petició, adreçada a la Conselleria d'Educació, perquè al centre escolar del seu fill es fessin "en castellà el 50% de les classes". El TSJC, fent una aplicació estricta de la llei, ha acabat dictaminant que l'Escola Sant Jaume havia d'afegir una assignatura troncal en castellà al seu pla d'estudis.

Sense reutilització de llibres

Tot i la confusió informativa d'un primer moment, les famílies no hauran de tornar a comprar la versió en castellà del llibre de matemàtiques, ja que, en previsió de la sentència, el



Entrada de l'escola Sant Jaume / Foto: N. MACÍAS

centre ja l'havia inclòs al llistat de material abans de començar el curs present. El canvi de llengua sí que ha fet impossible beneficiar-se, en aquesta assignatura, del programa Sorell, que reutilitza llibres de cursos anteriors.

"Tant el Parlament de Catalunya com el Govern han regulat sobre l'ensenyament de les llengües i la normativa deixa ben clar que aquestes interpretacions judicials no hi tenen

cabuda. Vivim en un país on els jutges fan de mestres, de pedagogs i fins i tot de consellers d'Educació", piulava a X Anna Simó, Consellera d'Educació de la Generalitat com a reacció a la sentència.

L'Assemblea per una Escola Bilingüe, que representa els demandants, considera que les Simó "desqualifica el poder judicial de manera irresponsable per a pressionar els jutges i desqualificar-los públicament". ◀


ACAM


ASSESSORIA

37 anys d'experiència empresarial al seu servei

- Administració de Finques
- Herències i Donacions
- Assessoria Fiscal, Comptable i Laboral
- Pymes, Consulting Empresarial
- Constitució de societats
- Serveis de traducció, documents públics i privats
- Assessorament Jurídic

Estrenem pàgina web i xarxes socials, segueix-nos per estar al dia de totes les nostres novetats a:

Facebook  facebook.com/acmasesores

Instagram  @acmasesores

· Administració de Finques
· Especialistes en Herències i Donacions



Carrer de la Carretera de la Bunyola 11, Local 4
El Prat de Llobregat - Barcelona

Telèfon 93 478 05 49

acm@acmsl.es · www.asesoriaelprat.com

Neguit laboral a Iberia per la pèrdua del servei de 'handling' al Prat

La plantilla tem un empitjorament de les condicions laborals quan s'incorporin a les noves empreses

J. MARTÍNEZ

Els treballadors d'Iberia Airport Services, filial d'Iberia i una de les actuals encarregades del handling (o assistència a terra) a l'aeroport del Prat, viuen una situació de neguit des del passat 28 de setembre. En aquesta data, Aena, gestor dels aeroports estatals, va fer públiques les noves concessions als serveis de terra, que deixaven fora de servei a Iberia en vuit grans aeroports de l'estat, inclòs el del Prat, on treballen unes 2000 persones de la companyia.

De les actuals empreses de handling de l'aeroport (Groundforce, Swissport i Iberia), només Groundforce seguiria conservant la llicència per operar a les pistes i rampes del Prat.

Tal i com Aena s'ha afanyat a recordar, les noves companyies adjudicatàries tenen obligació legal d'assumir tant el personal com les condicions laborals vigents en les empreses "perdedores" del concurs. Però el cert és que els traspassos de concessions acostumen a anar seguits de conflictivitat laboral, davant de la possible pèrdua de drets o beneficis laborals extres que les noves companyies es neguen a reconèixer o aplicar.

El comentari generalitzat entre diversos treballadors consultats per DELTA és que, tot i que els llocs de feina s'han anat mantenint, les condicions laborals han empitjorat "amb cada canvi d'empresa; la càrrega de treball augmenta, hi ha més absències per baixes que provoquen encara més càrrega de feina per als qui treballen i a més han anat retirant descomptes en bitllets i altres avantatges socials", comenten.



Assistència a un avió en pista / Foto: CC00

Impugnació d'Iberia

Enmig d'aquesta transició d'operadors, que no es faria efectiva fins al primer semestre del 2024, Iberia ha optat per impugnar judicialment la decisió d'Aena. Des del primer moment, la companyia afectada va expressar la seva "perplexitat". "La qualificació i competitivitat demostrada durant els últims set anys no s'ha vist reflectida en el resultat del concurs", argumenta Iberia en un comunicat.

A favor seu, Iberia també remarca el fet que, en els aeroports on ha perdut la concessió, la seva oferta per renovar el handling "incloïa descomptes molt superiors als del concurs anterior, on la companyia sí va obtenir llicència".

La replicació d'Aena

"Iberia qüestiona el resultat del concurs públic en els vuit aeroports on ha perdut la llicència, però no en els 30 on la manté", li replica Aena. El gestor aeroportuari ha de-

manat a Iberia que, "per respecte al servei i als passatgers", es pronunciï sobre si es realitzarà autohandling (les companyies, tot i perdre la concessió per prestar servei a tercers, poden continuar fent el servei de terra que afecta exclusivament a la companyia) o bé que faciliti "la transició" de l'activitat cap a les empreses guanyadores del concurs.

En un context de crispació i inseguretats laboral, el passat 23 d'octubre prop de mig miler d'operaris de serveis de terra es van concentrar a la T1 del Prat per protestar contra l'atorgament de llicències d'Aena.

L'enrenou laboral no ha estat exclusiva d'Iberia. Els treballadors de Swissport, una altra de les perjudicades per les concessions del handling, van organitzar una aturada de braços caiguts el passat 6 d'octubre. Com a conseqüència, algunes maniobres de càrrega i descàrrega d'avions van haver de ser realitzades per tripulació de cabina, segons imatges difoses per Tourinews. ◀



MARMOLES
CUTILLAS

MARBRES, PEDRES I GRANITS

CUINES
BANYS
FAÇANES
ESCALES
PAVIMENTS
DECORACIÓ

C. Penedès, 66 · Pol. Ind. Fondo d'en Peixo · El Prat de Llobregat (Barcelona) · Tel. 93 370 15 14 · Fax. 93 370 18 61

SAFAREIG OFICIAL



Cap de cartell

Rafael Millán, regidor i coordinador de Vox al Prat està començant a fer els seus “pinitos” en col·locació de fotos a actes públics. Així, se’l pot trobar amb cert posat institucional durant la presentació d’un cartell de Fira Avícola. Però tampoc falta a les cites importants.

A la manifestació contra la llei d’amnistia que la divisió catalana de defensa de la unitat pàtria va convocar a la plaça de Sant Jaume, Millán ocupa una honorable segona línia, tal i com van recollir les imatges captades per TV3.

De ple a la pantalla

L’alcalde Mijoler podria emprendre en un futur un camí invers al de l’inefable Toni Cantó, i passar de la política a la gran pantalla. Al Capri, durant la presentació de *La imatge permanent*, l’alcalde va revelar que una persona de l’equip de producció el va abordar pel carrer i el va intentar captar per al càsting. En veure que Mijoler estava molt ben documentat sobre els rodatges al Prat, la persona de càsting li va preguntar: “Vostè treballa a l’Ajuntament o què?”.

Per la seva experiència designant càrrecs i etzibant respostes tallants, no hi ha dubte del seu futur com actor de repartiment. Tampoc li vindria gran la posició de director de cinema independent; Mijoler també té certa tendència a dir que, de vegades, la gent no entén el seu missatge.

Mas Blau, nou espai natural

No cal que Aena i els empresaris de Foment del Treball es trenquin gaire el cap per trobar uns nous espais naturals alternatius a la Ricarda. N’hi ha prou amb una passejada pel Mas Blau per veure com les herbes que envolten els edificis han crescut fins als genolls i que les rates campen a la seva. Deixes anar allà dues o tres parelles d’ànecs i de ben segur que aviat ja no caldrà reinventar ni Cal Tet ni el Remolar-Filipines.

► PESCA EN XARXA



Evaristo Bello Trevejo

Calle Sant Pol y la calle Reus convertidas en cementerio de vehículos. Como está tan fácil el aparcar...

Mike Vidal

Pues llamar a la policia local, vendrán comprobarán matriculas y si no tienen itv o seguro en vigor les pondrán la pegatina de aviso, y si nadie los retira se los llevará la grua. Asi de sencillo, quejarse por redes es un brindis al sol

Emilio Agustina Rueda

Esos y algunos del parking de Cal Gana están abandonados. La grúa no se lo llevan porque saben que no van a recaudar nada.

Comunicación Prat Gran Comerç

Este Año 2023, El Prat Gran Comerç junto con nuestros Comercios Asociados con nuestra Tarjeta Monedero queremos montar una pista de hielo sintético, durante el 22 Diciembre 2023 al 7 Enero 2024, es una Actividad que nunca se ha hecho aquí en el Prat, y pensamos que estas fechas pueden disfrutar de esta Actividad desde niñ@s a mayores y sin tener que desplazarnos a otros municipios. Si el Ayuntamiento del Prat nos Ayuda y nos Autoriza hacer esta Actividad, que es muy buena iniciativa para todos l@s Pratenses, podremos hacer realidad esta Actividad.

Albert Casanelles

Que gasto de luz y agua que no hay, no creo que se autorize

Isabel Ramos Calderón

Pues a mí me parece una idea excelente. La pista sería sintética, por lo que no hay gasto de agua. Dónde la pondrían????

*NOTA: Els textos de “Pesca en xarxa” els reproduim com han estat publicats

► LA TIRA de PERE VENTURA



JORDI MASMITJÀ SUBIRANA, treballador d'Àltima gestora del cementiri del Prat

“Per Tot Sants són dies de molta feina, però la resta de l’any és més tranquil”

MARGA SOLÉ

Jordi Masmitjà Subirana té 36 anys, va néixer a Olot. Té parella i una filla d’11 anys que es diu Júlia. Viu a Vallirana, va estudiar Química i Tanatopràxia i fa cinc anys que treballa a Àltima, una empresa que gestiona tretze cementiris al Baix Llobregat, entre ells els del Prat.

■ **Un cop passat Tots Sants als cementiris ja hi ha tranquil·litat. Com són els dies abans de l’1 de novembre?**

■ Doncs dies de molta moltíssima feina, de deixar-ho tot llest perquè el dia de Tot Sants estigui tot ben arreglat perquè la gent ve, ha de treure les flors antigues, posar-hi les noves i ha d’arreglar el nínxol pel dia de Tots Sants.

■ **Quants treballadors sou aquí al cementiri Sud del Prat i com us organitzeu la feina?**

■ Aquí al Prat depèn del dia, podem ser un o dos, en funció de la feina. Però per les Festes de Tots Sants depèn dels serveis que tinguin en altres cementiris que també pertanyen a Àltima, com els del Prat.

■ **Teniu en aquests dies suficients materials com escales... per exemple.**

■ D’escales mai n’hi ha suficients perquè la gent normalment ve a la mateixa hora i tota de cop, però la veritat es que és molt pacient, s’espera i ho entén.

■ **No entenc que pels voltants de Tot Sants no hi ha hagis més escales disponibles per a la ciutadania. No se’n poden llogar? Es un drama aquells dies.**

■ Això no es contempla perquè en definitiva són dos o tres dies que hi ha molta aglomeració de gent. Tampoc sé si hi hauria facilitat de trobar empreses de lloguer d’escales i algunes vegades sí que hi ha gent que potser s’acalora. Jo no ho he viscut. La veritat és que no hi ha poques escales i si veiem que la gent s’acalora els diem que primer un i després l’altra, mica en mica i a poc a poc. Tot està molt ben planificat i no hi ha mai cap problema.

■ **Passat tot Sants, quina és la vostra feina? Avui, per exemple, no he vist cap**



/ Foto: FERNANDO VECINO

ciudadà al cementiri del Sud.

■ Fem el dia a dia, els serveis que tenim, el manteniment de les instal·lacions, col·locar làpides i tot el que ens demanin els ciutadans i les ciutadanes. Tot menys la jardineria del cementiri, que correspon a un servei extern.

■ **Com els hi notifiquen que tenen que preparar un nínxol per acollir un difunt?**

■ Els serveis depenen de la gent que tenim i si hi ha una feina que no és urgent, es passa al dia següent. Ens poden traslladar a fer serveis a d’altres cementiris d’Àltima. Per això, el primer que faig es mirar els serveis tot i que el dia anterior ja els tinc planificats; ho verifico i els reparteixo als companys.

■ **En un dia sense cap servei, sou sempre dues persones al cementiri?**

■ Sí, però depèn perquè un dia sense funeral és molt difícil que passi. Pensi que pertanyem a Àltima i que cada dia hi ha serveis en un cementiri o en un altre. El personal no és fix en un cementiri i hi ha quatre o cinc persones que ens anem movent, però al Prat normalment soc jo el fix i als altres cementiris va en funció de la feina.

■ **Al Prat hi ha crematori? Perquè sem-**

bla que cada vegada hi ha persones que opten més per la incineració dels seus difunts que no pas per l’enterrament.

■ No. Si hi ha un difunt que s’ha d’incinerar és portat al Tanatori de Gran Via, al costat de Bellvitge. O també al tanatori de Roques Blanques. És veritat que cada vegada més la gent prefereix la incineració. Normalment entre que l’incinerem i lliurem les cendres passen tres o quatre dies. I si hi ha persones que les volen posar al nínxol doncs quedem un dia, obrim i les posen i ja està.

■ **Com és un dia normal per a tu?**

■ Estressant, sempre poden sorgir problemes però un dia normal es mirar els serveis que tinc el dia següent, planificar-los i organitzar-ho de tal manera que hi hagi prou gent, i si hi ha algun desperfecte des de la part d’oficines del cementiri, ens passen les notes de manteniment i nosaltres ho anem arreglant.

■ **Si en un nínxol hi ha un cos encara sencer dins de la caixa i, al morir-se un altre familiar, dues caixes no hi caben, com ho fan? Desfan el cadàver que ja hi era i el redueixen a trossets?**

■ No, no cal perquè els ossos ja estan solts. Només es recullen i es posen en una caixa petita. ◀

LAURA FERRÉS, després de la preestrena de 'La Imatge Permanent' al Capri

“El cinema és una oportunitat per plantejar un imaginari diferent del de les convencions establertes”

SERGI OLIVERA

FOTOS: QUIM TORRENT

Entrevistem a la realitzadora pratenca Laura Ferrés just l'endemà de la preestrena de 'La Imatge Permanent' (Fasten Films, La Aventura) a un Cine Capri ple de gom a gom per veure en primícia aquesta pel·lícula íntegrament rodada a la ciutat. També és el dia on comença la seva aventura per sales de tot l'estat, després d'haver estat guardonada fa unes setmanes amb l'Espiga d'Or de la Seminci de Valladolid. El film explica una història dramàtica que entronca directament amb l'experiència de la immigració andalusa arribada a Catalunya, però ho fa des d'un punt de vista narratiu molt poc convencional i que introdueix altres temes socials i polítics amb pinzellades musicals i d'humor absurd. La crítica és bastant unànime en destacar l'arribada de l'original mirada cinematogràfica de Ferrés al panorama del setè art pel que fa a llargmetratges.

■ **Com va la ressaca de la preestrena al Prat? Haurà estat la primera oportunitat de rebre comentaris sobre 'La Imatge Permanent' per part de públic més convencional i no tan cinèfil...**

■ Sí, va ser molt bonic veure el Capri ple. De moment, tots els comentaris que rebem són bons, tot i que també com tot va acabar tan tard, vam tenir poc temps de parlar-ne en profunditat. Hauria estat interessant fer un col·loqui potser, però ara expectants per veure què passa a les sales.

■ **Des del meu humil punt de vista, penso que estem davant d'una aposta per una mirada cinematogràfica diferent, fins i tot arriscada, sobretot per la narrativa i el ritme que has emprat. Estaries d'acord amb aquesta reflexió?**

■ Sí, a veure, no m'acaba d'agradar utilitzar les paraules com “diferent”, “rara” o “absurda” perquè automàticament col·loca la pel·lícula en un lloc minoritari i això pot espantar espectadors per pensar que és una cosa incomprendible i crec que no és així. Tot i que reconec que té el seu punt cerebral, també és emotiva i et pots agafar a molts as-



“**No m'agraden els qualificatius 'diferent', 'rara' o 'absurda', et col·loquen en una posició minoritària”**

pectes de la trama. Sí que és veritat que la forma en la qual s'explica intenta innovar en la forma de fer-ho.

■ **Exacte, em referia a l'aspecte formal. La història té arrels molt reconeixibles per molta gent com nosaltres, amb passat familiar marcat per la immigració, però està explicada d'una forma poc convencional.**

■ Per a mi fer una pel·lícula és una oportunitat perquè conflueixin diferents aspectes i 'La Imatge Permanent' funciona amb dualitats: es desenvolupa en dos espais diferents, hi ha el lligam entre classe social i origen familiar i la pregunta de si podem anar en contra de la nostra herència i canviar-la o no. També es combina una part assagística amb el fet popular, la primera reflexiona sobre la construcció de les imatges, però ho fa des del melodrama, que és el gènere més

popular, i aquí apareixen també la música i l'humor, que per a mi és el que fa que tinguis una pel·lícula seriosa. Finalment, també es combina l'antropològic amb la fantasia; elements reals que treballen al servei de la ficció. Això és perquè m'agrada crear imaginari propi i que soc sobretot una cinèfila: veure què passa quan imatges i sons combinen en un muntatge.

■ **Passen cinc anys entre que tens la idea per fer La Imatge Permanent i s'acaba estrenant. M'interessa saber com va evolucionar durant tot aquest temps per obtenir un resultat que toca tants temes.**

■ Venia de fer el curt 'Los Desheredados', que es basava en la meua família paterna, amb el meu pare i la meua àvia, sobre el tancament de la seva empresa (els autocars Fersprat), i em venia de gust parlar de la història familiar materna, uns avis cordovesos que arriben al Prat per treballar. Però segons avançava, em vaig apropar a la ficció, sobretot per demostrar-me que era capaç d'escriure un guió de llargmetratge per primera vegada. Aquí és quan van apareixent nous temes: classes socials, construcció d'imat-

ges, la idea de l'etern retorn i de si estem condemnats a què certs fets es repeteixin de manera cíclica. Però, al final, tots aquests aspectes teòrics estan al servei d'una història que vol emocionar: el retrobament entre dues persones i la possibilitat que sorgeixi una amistat.

■ **Entre aquests temes que es toquen, em sembla trobar certa crítica al món publicitari i a la política, la falsedat que s'utilitza en certs missatges i imatges en campanyes. Tu hi havies treballat en aquest món. Hi ha un punt de retret des de dins?**

■ Sí que vaig treballar en càsting i publicitat. No té res d'autobiogràfic, però això no cal perquè apareguin visions personals. Sí que hi ha una reflexió sobre la construcció d'imatges i missatges en publicitat: s'empren cares de gent que no existeix, generades per intel·ligència artificial, i eslògans polítics sobre "canvi" que ja estan gastats i buits, però que no parem de generar. És bastant absurd.

■ **També el tipus d'humor que veiem a la pel·lícula es pot qualificar d'absurd.**

■ Al final la pel·lícula respon a com veig el món i penso que estar viu és una cosa absurda, el significat de tot plegat, el "què fem aquí" i aquests pensaments intrusius que tens quan de cop et despertes a les quatre de la matinada. Per això suposo que apareix l'humor, que pot ser polític en contra de les convencions. Hi ha una intenció de posar en dubte els costums del cinema anomenat "realista", que no és real ni tan sols en les pel·lícules que intenten ser més naturalistes. El cinema és una oportunitat per plantejar-nos un nou imaginari i pensar què passaria si les coses fossin diferents de les normes socials establertes.

■ **En clau Prat, diria que es nota en la troballa de localitzacions que hi ha un esperit molt local. Espais que són molt del nostre imaginari quotidià com els bars de barri o aquella sala de balls a un primer pis de l'avinguda amb Frederic Soler.**

■ Jo i la directora de fotografia, Agnès Piqué, vam trobar alguns, però va ser en gran



“ Fer cinema és una mena de concurs permanent. Cada pel·lícula és una oposició ”

“ Hi ha una intenció de posar en dubte els costums del cinema 'realista' ”

manera feina del David Tejedor amb l'ajuda d'Elena Torrent, de El Prat Film Office, que també són del Prat. Aquesta pel·lícula ha tirat endavant per haver-la filmat aquí, sincerament. Institucions i veïns es van implicar al màxim. També m'agrada que el cinema serveixi com a testimoni d'indrets que canvien o fins i tot podem perdre. I no només els llocs, també els protagonistes són actors no professionals amb l'aspecte físic de molta gent que forma part del nostre entorn proper i això també es reflecteix a com es parlen el castellà i el català. Hi ha la voluntat de posar la perifèria al centre.

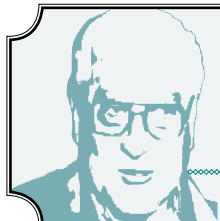
■ **Treballar amb actors no professionals serà una marca personal del teu cinema?**

■ En 'La Imatge Permanent' ho tenia molt clar des del principi, tenia sentit perquè un personatge és una directora de càsting que

ha de trobar persones sense experiència interpretativa per formar part d'una campanya. Ara és aviat per dir si continuaré aquesta línia. Hi ha coses que m'han agradat que vull repetir i d'altres que no. Veurem per on em porta el món del cine, però al final el més important és utilitzar els recursos en funció de la història que vols explicar, combinar el què amb el com, així que seran els projectes els que m'ho demanin i no a l'inrevés.

■ **'Los Desheredados' va guanyar Goya i Gaudí a millor curtmetratge, 'La Imatge Permanent', només arribar ha guanyat una Espiga d'Or històrica a la Seminci de Valladolid. Es pot dir que pel que fa a premis estàs tocada per una vareta, amb tota la competència que hi ha en el sector. Com entomes aquest èxit?**

■ Doncs ho rebo molt bé, com t'he de dir el contrari (riu)... el que passa és que penso que has d'estar preparada per si això no passa i tocar sempre de peus a terra. Com dius, el sector és molt competitiu. Fer cinema és estar permanentment en una mena de concurs: per rebre una subvenció pots passar o quedar fora, el mateix per entrar a festivals, a les sales o als premis. Cada pel·lícula és com fer una oposició. De totes maneres, passi el que passi, continuarem fent cine. ◀



PREMI DE POESIA PAU VALLHONRAT 1ª EDICIÓ

Patrocina i organitza: ASSOCIACIÓ CULTURAL DELTA DEL LLOBREGAT,
editora del PERIÒDIC DELTA- El Prat de Llobregat

BASES DEL PREMI AL WEB periodicdelta.cat: <https://bit.ly/3Sa40Q9>



/ Foto: QUIM TORRENT

Estrena al Prat de “Flores Ciegas”, de Rosa Delgado

L'auditori del Cèntric va acollir la projecció a la ciutat de la darrera creació de la realitzadora pratenca

REDACCIÓ / Després d'un llarg temps d'espera mentre feia recorregut per festivals de mig món i ha rebut el premi a millor curt espanyol al Love Love & Hope International Film Festival, per fi el 4 de novembre va arribar l'estrena al Prat de “Flores Ciegas”, la darrera creació de la directora pratenca Rosa Delgado, protagonista de la darrera secció de Cultura de Delta. Van ser dues projeccions consecutives per donar cabuda a tot el públic que volia veure la pel·lícula, que també va incloure el ‘Making Of’ i parlaments per part de la directora i part de l'equip del rodatge, com l'actriu protagonista i coguionista Susana Campoy. ◀



/ Foto: QUIM TORRENT

“Maridos”, de Francesc Cánovas es projecta al Cèntric

REDACCIÓ / Aproximadament un any i mig després de l'estrena oficial de “Maridos” al Cine Capri, l'11 de novembre va tenir lloc un nou passi oficial de presentació a l'auditori del Cèntric, que va comptar també amb la projecció del making of i parlaments per part del director pratenca Francesc Cánovas així com de part de l'equip de la pel·lícula, on intervenen diferents pratenes com Lolo Herrero, Ángel Roldán, Francisco Lorenzo, Rocío Quesada, Sheila Fernández, Anna Mitjans o Marina Mora, en una història inspirada en la cinta “Husbands”, de John Cassavetes, amb un toc de tragicomèdia i crítica al masclisme inspirada en fets reals i situada en temps de pandèmia. ◀

Art subversiu a Torre Muntadas amb ‘Robant espai a la paret d'un home ric’, d'Auri Alós

REDACCIÓ / Amb el provocador títol ‘Robant espai a la paret d'un home ric’, l'artista local Auri Alós (Susana Alonso) exposa des del 18 de novembre i durant deu setmanes a la sala d'art Josep Bages de la Torre Muntadas. El projecte va ser seleccionat a la modalitat Exposició de la Convocatòria de projectes artístics /Unzip 2023.

La proposta intenta subvertir els codis de l'art contemporani amb els que l'artista ha crescut. Uns codis que considera burgesos, blancs i masculins i que, per tant, vol combatre des de l'experimentació de l'art exclòs i invisibilitzat per les institucions culturals.

Així, a través de l'humor proposa una sèrie d'objectes i imatges com a eines pedagògiques per fer participants els espectadors del seu procés d'aprenentatge, de les seves

ROBANT ESPAI A LA PARET D'UN HOME RIC
Auri Alós



18 Nov 23 - 18 Feb 24

/UNZIP

preguntes i reflexions, plenes de crítiques i qüestionament de les estructures i convencions més canòniques del món artístic, així com de recuperació d'obres imprescindibles que ja han estat oblidades per allò més modern i llampant a les sales d'art.

Durant les deu setmanes l'espai anirà canviant i es podrà redescobrir mitjançant 10 accions performatives. Cadascuna d'aquestes setmanes comptarà amb noves instruccions per seguir aprofundint en els temes de l'exposició: com per exemple, el valor d'una peça artística i com ens aproximem a aquestes, fomentant l'esperit crític per fer-nos replantejar molts clíxers artístics assumits per repetició d'uns patrons que en moltes ocasions ja no serveixen.

La proposta també s'emmarca dins la d'Indisciplinats, un festival de propostes escèniques, visuals, performatives i comunitàries alternatives. ◀

El Kaddish porta “Esto no es Jamaica” al Tantarantana

REDACCIÓ / El muntatge teatral “Esto no es Jamaica”, creat i dirigit per Carol López amb l'equip del Teatre Kaddish ha desembarcat a Barcelona, amb funcions a la sala Baixos 22 del teatre Tantarantana (carrer de les Flors, 22) entre el 15 de novembre i el 3 de desembre, a les 20:30 hores de dimecres a dissabte i a les 19 hores els diumenges.

L'obra, que va ser estrenada amb dues funcions a la sala petita de L'Artesà durant la Festa Major, exhaurint entrades, reflexiona des de la comèdia sobre el sentit de pertinença i d'identitat de les poblacions d'extraradi



d'una gran ciutat, com és el cas del Prat. Presenta una mena de mosaic de vivències quotidianes, records del passat i situacions

del present, tocant problemes actuals com la desconnexió social, la contaminació o el creixement desorbitat per valorar l'autenticitat del nostre entorn i la seva particular bellesa, tot basat en experiències personals.

Segons defineixen des del Kaddish, es tracta d'una “una història local que en realitat és universal, perquè l'essència és el que importa. Parlem d'identitat de l'orgull de les arrels dels nostres pobles, el de cadascú”.

Les interpretacions són totes d'actrius i actors del Prat: Sheila Fernández, Marina Mora, Rocío Quesada, Albert Riballo i Àngel Roldán. ◀

Amics d'El Prat recull signatures per enaltir la figura de Jaume Codina

REDACCIÓ / L'entitat cultural Amics d'El Prat va iniciar a finals d'octubre una campanya de recollida de signatures per aconseguir que la ciutat reconegui amb més vehemència la figura del Dr. Jaume Codina i Vilà (1923-2007), tot just quan s'està celebrant el centenari del seu naixement.

En un comunicat a la seva pàgina web, des de l'associació afirmen ser conscients que l'historiador, professor, polític i activista cultural va ser nomenat fill predilecte l'any 1984, que hi ha un carrer a l'eixample sud que duu el seu nom i que se li ha dedicat al Cèntric, aprofitant l'efemèride, una exposició “magnífica” que recull tot el seu llegat,



però, així i tot defensen que no n'hi ha prou i que l'il·lustre pratenc hauria de donar nom “a un equipament relacionat amb l'educació o la cultura, uns jardins o una via important

de la ciutat, per tal que sigui recordat per les generacions futures”. En la mateixa pàgina hi ha disponible un formulari en línia perquè aquelles persones que vulguin puguin afegir la seva signatura de suport a la campanya.

Recorden que la figura de Codina significa molt pel Prat i per la comarca, “per la seva rellevant aportació a la memòria històrica del Prat i del Delta (amb més de 40 llibres publicats). Donant valor també al seu activisme cultural permanent (fundador i cofundador de diverses entitats i periòdics) i a l'empremta inesborrable del seu testimoni pedagògic”. ◀

Unes majòliques recorden el 150è aniversari del pont de Ferran Puig

REDACCIÓ / El 19 de novembre, sota l'organització d'Amics del Prat i Amics de la Sardana i la col·laboració de l'ajuntament, es van inaugurar unes majòliques que commemoren el 150è aniversari de la construcció del pont de Ferran Puig per sobre del riu Llobregat, una fita històrica del passat de la ciutat. Les majòliques han quedat instal·lades al carrer Ferran Puig, número 18, i estan il·lustrades per l'artista local Toni Garcia, quedant adherides a la part de dalt de la façana de la Floristeria Muntané. En un acte senzill, però molt popular, conduït per Jordi Gili i pinzellades històriques de Pau Rodríguez Cabanach, amb la presència de l'alcalde Lluís Mijoler, es va testimoniar una efemèride d'un avenç que va suposar l'inici d'un enlairament econòmic per a la ciutat. Abans de la construcció del conegut com a “pont dels carros”, a càrrec



/ Foto: FRANCESC SERRANO

de l'empresari Ferran Puig, el Prat estava aïllat pel fet que només es podia travessar el riu en direcció a Barcelona mitjançant un pas amb barca. El pont estava situat ge-

ogràficament entre els actuals de l'autovia C-31 i el ferroviari. Durant la jornada, es va celebrar una ballada de sardanes a la plaça de la Vila. ◀

Per PUIGMALET

Núm. 197 Aquests mots encreuat presenten deu definicions, en *cursiva*, de tema pratenc. Algunes dedicades al centenari del naixement de Jaume Codina.

HORIZONTALS: 1. 1. Uns que hipnotitzen. - 2. Noble decapitat. Convicte, culpable. Subtil, delicat. - 3. La fi del món. *La darrera feina de Jaume Codina va ser a l'.... Nacional de Catalunya.* Propi del delta. - 4. Dolçor sense inici ni final. Est. *La del fang, obra de 1966.* Sodi. - 5. Tornats a la vida. Estimo el propietari. - 6. Quatre romans. Senyor. Urani. Gos balear. Al bosc, i fosc. - 7. De a, fixament. Grup sanguini, receptor universal. Un que juga. - 8. Del revés, esclati. Contraposa, contrasta. Nucli present. - 9. *Cognom del director del Delta des del 2005 al 2023.* Rebel consonàntic. L'origen del món. - 10. Bracegi en absència de brom. Ampla balconada que mira a Sabadell. - 11. Relativa a la mina. *El setmanari edità Com neix un poble el 1969.* El temps ho és, au. - 12. Mil milions d'anys en dues lletres. De Síria. Programa d'idees. - 13. Nord. Perniciosa, maligna. Expressió de fàstic. Europa. - 14. Unes que tossen. Desert, estèril.

VERTICALS: 1. De manera honorífica. - 2. Illes Balears. Elevació màgica. Oest. - 3. *Jaume Codina dedicà el primer llibre a la* Com més dormen, més son Final de totes les cançons. - 4. Homes cruels com Neró. *Els de Provençana, tres volums hospitalencs de Jaume Codina.* - 5. Oxigen. Incògnita en la cruïlla. Còlera, indignació. Poesia musicada amb lira. - 6. Escollim. *L'aiguabarreig*

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
1														
2														
3														
4														
5														
6														
7														
8														
9														
10														
11														
12														
13														
14														

del microcosmos, obra sobre Sant de Jaume Codina. Sec, erm. - 7. Liceu vocàlic. Or. Comencen la Patum. Estany glacial. - 8. Entre jo i ell. Gat consonàntic. *Maria, nom de pila del director del Delta des del 2005 al 2023.* Argentina. - 9. La marca de la guilla. Desfès allò cosit. Enmig de la garriga. Energia. - 10. Fa atenció. Aferrades, auares. - 11. *del Llobregat, periòdic del Prat, publicà la novel·la Els prats (història d'una sang).* Alfa. Nom, que ens arriba al cor, de la revista literària que Codina i altres fundaren quan eren estudiants. - 12. Organització de Nietzscheans Tortosins. Prototipus, originals. Els seus brams no arriben al cel. - 13. Que amenacen ruina. Tractament de monja. Al fons del mar. - 14. Eixuta, eixarreïda. Calariem foc.

SOLUCIONS DEL PRATIGRAMA NÚM. 197

Horizontals: 1. HIPNOTITZADORS - 2. OBLE. REU. TENUE. - 3. N. ARXIU. DELTIC. - 4. O. IÇÓ. E. GENT. NA. - 5. REANIMATS. AMO. - 6. IV. SR. U. CA. OSC. - 7. FIT. AB. JUGADOR. - 8. ITER. OPOSA. ESE. - 9. CANALLAS. RBL. M. - 10. ACEGI. TERRASSA. - 11. MINERA. PRAT. OR. - 12. EO. SIRI. IDEARI. - 13. N. NOCTVA. ECS. E. - 14. TOSSADORES. ERM. **Verticals:** 1. HONORIFICAMENT. - 2. IB. LEVITACIO. O. - 3. PLAÇA. TENEN. NS. - 4. NERONS. PAGESOS. - 5. O. X. IRA. LIRICA. - 6. TRIEM. BOL. ARID. - 7. IEU. AU. PAT. IVO. - 8. TU. GT. JOSEP. AR. - 9. Z. DESCUS. RRL. E. - 10. ATEN. AGARRADES. - 11. DELTA. A. BATEC. - 12. ONT. MODELS. ASE. - 13. RUINOSOS. SOR. R. - 14. SECA. CREMARIEM.



▶ ENS ESCRIUEN

A reveure, Josep Maria

Vaig estar uns dies fora. Quan vaig arribar l'Alfredo em donà la notícia de la mort del Canalías. Em vaig quedar glaçat.

Vaig conèixer a la família Canalías anys abans del 1970 -seria el 67 o el 68-. Era amic de l'Albert, el germà gran, doncs treballàvem a La Seda al mateix departament i els caps de setmana compartíem la dèria de l'excursionisme i trescar pels cims més importants de la geografia ibèrica.

Anava sovint a casa de l'Albert i vaig conèixer als seus pares i germans, el Josep Maria i la Dolors.

Cap el 1968 en Josep Maria i jo vàrem coincidir al setmanari Prat -oficialment Portavoz Prat- on vam fer els nostres "pinitos periodístics". En Josep Maria va voler també provar el periodisme radiofònic, del que se'n va sortir prou bé. Jo vaig col·laborar en revistes foranes de caire catalanista.

Vàrem treballar plegats al Diario de la Feria, publicat cada dia mentre durava la Fira de Mostres de Barcelona.

Després de "l'assassinat" del setmanari Prat -jo sempre he dit que va ser "afusellat" pels franquistes de torn- un grup de practencs -dotze en total- volíem omplir el buit deixat pel setmanari Prat -els dotze apòstols deia en Canalías- gestant una nova publicació. L'any 1977 vàrem parir el Delta.

Fa un mes, a casa vaig trobar una caixa d'aquelles "oblidades". Era curulla d'exemplars del Portavoz Prat. La signatura del Canalías figurava en molts articles. Vaig dir-li que s'emportés els que volgués. Va venir i va triar-ne uns quants. Va ser l'última vegada que ens vam veure.

Josep Maria, no sé on estaràs, però on

estiguis, si hi ha premsa escrita et faran director.

Això si no te n'han fet ja.
Teu en el record

Miquel Domènech

Constatació que eres amic de tothom

Fa tan sols un parell de dies que ha arribat a les meves mans el teu estimat Periòdic DELTA des del qual -com no podia ser d'altra manera- es fa un reconeixement més que merescut, amic Josep Maria, a la teva professionalitat i a la teva persona, constatant els molts amics que has deixat.

Els articles del teu amic i com germà l'Alfredo Garcia Vela, del Vicenç Tierra, d'en Pere Baltà i, en general, per part també del teu Equip Delta, així com d'altres persones rellevants de la nostre Ciutat, són una constatació de la molta estima que et vas saber guanyar en el teu pas per la vida.

Vull aprofitar també per donar-te les gràcies per la teva generosa resposta en totes les ocasions en què et vaig demanar quelcom d'ajut per fer difusió -en nom del Rotary Club del Prat o bé en nom de COOUFAR, Sccl.- d'actes o celebracions d'aquestes dues entitats, que porto al cor de la mateixa manera com tu ho vas fer amb el teu estimat Delta.

Des de allà on siguis, de ben segur que has vist aquesta constatació dels amics que t'estimàvem i que et durem sempre en el nostre record.

Miquel Alvira

▶ AMB L'AIGUA AL COLL

Com hem arribat aquí?

Una amiga m'envia una foto de l'homenatge del Govern als 113 de l'Assemblea de Catalunya detinguts fa 50 anys per la policia franquista. Compto per damunt: no arriben a 25. No sé si els que falten estan morts o no han vingut. Busco per internet i trobo més fotos i una nota de premsa. Ratifiquen la impressió d'acte reduït, amb poca gent, la consellera Ubasart, del Departament de Justícia, Drets i Memòria i algunes declaracions. En acabar, ni una trista copa de cava per brindar, subratlla la meva amiga. Potser és per preservar la salut dels assistents que superaven la setantena la majoria, vull imaginar jo. En tot cas, és positiu l'anunci que la nova llei de memòria democràtica instaurarà el 7 de novembre com la data de commemoració oficial de l'Assemblea, fundada en tal dia de 1971.

L'Assemblea de Catalunya va ser un gran espai de democràcia, el ventall més ampli de forces polítiques en la clandestinitat. Va complir la seva funció fins que la llibertat va portar a la llum partits, sindicats i moviments. Vam començar a votar. Al 1976, referèndum sobre la Llei de Reforma Política. Després, legislatives de l'Estat, municipals i al 1980, les del Parlament de Catalunya. Aquests anys, van ser viscuts amb il·lusió i esperança i també amb por, perquè ultra els trasbalsos, canvis, i les dificultats per acordar i pactar, hi havia el terrorisme d'Eta. La por es va fer real amb l'intent de cop d'Estat del 23 de febrer de 1981. Després, van venir les eleccions de 1982 guanyades pels socialistes amb una gran majoria. A partir d'aquí, la participació popular que havia sostingut el procés democràtic va assumir que votar cada 4 anys era prou. I es van succeir i alternar governs. I es va fer pública la corrupció política a tots els nivells. I tots deixàvem fer.

Fins el gran sotrac català de 2017. I la resposta del Govern que succintament va ser repressió i res de referèndum. Ara, les eleccions de juliol d'enguany, en una gran carambola, han dispersat el vot i han calgut 4 mesos per signar acords per a un govern que ens lliuri de dreta i ultradreta que no poden creure que han perdut i que no volen entendre que els pactes són democràcia, excepte quan els signen ells.

Em disculparan l'esquematisme, però, com hem arribat aquí?

MANOLITA SANZ

SEGUEIX-NOS A

Facebook,

 @periodicdelta

X

 @periodicdelta

i Instagram

 @periodicdelta

Delta LLOBREGAT
EL PERIÒDIC
INDEPENDENT
DEL PRAT

www.periodicdelta.cat

Correu electrònic: periodicdelta@periodicdelta.cat

UP TO YOU (tu decideixes)

Per a cada situació que se'ns presenta en el normal quefer de cada dia, de ben segur que tenim unes quantes opcions per poder triar i decidir el camí a seguir. I no necessàriament ens decantem sempre per la millor ni -de vegades- per la que més ens convé. Perquè hi ha un munt de circumstàncies que a mode d'algorisme, hem de valorar en uns instants per tal d'escollir la que farà menys problemàtica la gestió.

Us proposo l'anàlisi d'uns conceptes (realitats, emocions, filosofia, maneres de ser, imaginaris) que podem desgranar i que ens poden ajudar en cada cas a una resolució.

-Amistat: “És una arma poderosa que suposa sacrificis, i només aquelles persones que estan disposades a fer-los sense que això suposi per a elles una càrrega o una aflicció, comprenen plenament l'amistat (Noel Clarasó, 1899-1995)”.

-Aparença: Fas veure el que no ets? Simules el que no tens? Ho exterioritzes o només ho penses?

-Arbre: “Si el convertim en llenya, cremarà només per a nosaltres però no produirà ni flors ni fruits per als nostres fills (Rabindranath Tagore, 1861-1941)”.

-Consciència: ¿Qui la té més bona: aquella persona que compleix estrictament i amb rectitud la seva tasca o bé la qui procura despertar en els seus conciutadans i

conciutadanes el sentit de la democràcia, la llibertat i la responsabilitat?

-Desig: O potser prefereixes estimar? Tot i que fins i tot pots pensar que tant se val, que anirem bé igual. Perquè, és clar, n'hi ha que poden passar d'una adhesió compulsiva per tenir a un arravatament delirant per posseir... en poc temps i per influències tòxiques.

-Depressió: Ens roba l'esperança. El seu únic antídote és conjugar el verb estimar: estima- estima't- estimem-nos.

-Diners: Donen la satisfacció? T'aporten

“No necessàriament ens decantem sempre per la millor opció ni -de vegades- per la que més ens convé”

la felicitat? Et faciliten la llibertat? Et subministren comoditat? T'omplen de plaer? Probablement són el signe del poder, el triomf, l'èxit, l'autoestima, la fama i el prestigi. Però també ens poden dur a la destrucció perquè creen molta addicció.

-Diversitat: “Jo no estic d'acord amb vostè, però em barallaria per tal que vostè ho pogués dir (Voltaire, 1694-1778)”.

-Estoïcisme: Planificar abans que especular. Discreció abans que espectacle. Essènci-

es abans que circumstàncies. Fermesa abans que vacil·lacions. Promets o et compromets? Contemples o desitges i esperes? Tens poder (capacitat de decisió que t'atorga una organització) o tens autoritat (capacitat de representació que et donen els teus iguals)?

-Paranormal: Ens volen fer veure garses per perdius? O potser no ens han ensenyat prou a distingir d'entre allò que és a prop i el que tenim molt lluny (i, d'alguna manera, distorsionat)? Segurament, si s'utilitzés una parafrasi resultaria més senzill comprendre les coses.

-Silenci: Si és la resposta que ens donen a un plantejament que hem fet: a) Potser el tema que hem proposat no té cap valor; b) O bé nosaltres no interessem com a emissors de la iniciativa; c) O no és adient ni convé el moment en què es planteja (allò que diuen “avui no toca”).

-Territori: És el que més aplega... mentre que el dolor uneix, la felicitat reuneix, l'amor marida i la identitat enforteix.

-Torbat: Ni pertorbat, ni destorbat, ni contorbat. ..Torbat!! ¿Et pots imaginar l'alteració que tindries si en una trobada d'amigues i amics, xerrant, la teva esposa se n'adona d'una mirada delatora cap a tu de la teva relació íntima i secreta -que sí que era certa- amb una amiga que estava també en la conversa? I et vares torbar perquè es va alterar el teu ritme cardíac, et va pujar la pressió de la sang i el teu semblant no era el natural. Tu que et creies que això no podria passar mai. Anaves de sobrat, és clar...

Retorna el llop? Breus notes històriques de la seva extinció al Prat

Una conseqüència raonable de la memòria col·lectiva és caure en el presentisme en la nostra concepció del passat. És un exercici natural, però cal recordar que no tot el que ens envolta ha estat ni serà com ho és ara.

Llúdrigues o porcs senglars són espècies que crèiem desaparegudes de les nostres contrades, però que han tornat -recordem aquella imatge del senglar passejant per l'Av. Verge de Montserrat en plena època de confinament. Un animal que encara està per sumar-se a aquesta llista de retornats és el llop. Ha estat vist per diferents punts de Catalunya. Però el rebombori mediàtic ha esdevingut en sortir imatges d'un exemplar a Santa Coloma de Gramanet, a la Serralada de Marina.

La presència de llops al Baix Llobregat ha estat una constant històrica. Com és cos-

tum, el nom de Jaume Codina apareix en moltes recerques comarcals, i en el cas de la presència del llop hi té un racó la seva ploma. El Dr. Codina va recollir referències del llop des de l'Edat Moderna i trobem que ens parla d'anècdotes com la de l'any 1639, d'un pacte entre un pagès pratenc, Joan Monyos, i un comerciant barceloní. En dit tracte el barceloní li cedeix uns animals de càrrega i en cas que *lo llop se'ls menjàs* no seria culpa del pagès.

Però serà al s. XIX quan més documentació trobem, ja que és l'etapa en què es persegueix amb més intensitat. Veiem la preocupació de l'alcalde pratenc el 1832 en una carta al governador civil:

El día del último mes fue acometido a medio cuarto de hora de la población un hombre por un lobo, del que se defendió con

el garrote. Ayer noche dos lobos, también muy cerca de la población, acometieron a un guardián y a su vista se le llevaron el perro que tenía en su compañía, salvándose él encima de un árbol.

Grans batudes generals acabaren amb la presència del llop a Catalunya. A la comarca, la història oral ens parla de diferents dates sobre el darrer llop, però el Dr. Codina ens diu que al Delta l'últim va ser perseguit per les marines -des del Prat fins a Castelldefels- fins que va ser mort a la dècada de 1870.

1. MANENT (2000) Memòria històrica del llop al Baix Llobregat. Materials del Baix Llobregat, 6. p.146. Arxiu Històric de Protocols, Barcelona, notari Pere Lluell, «Apprisiarum», 1640, foli 101.

2. AMEP 1.1. Llibres d'arrendaments, capsa 17, expedient 3.

▶ UNA PRATENCA PEL MÓN per MARGA SOLÉ

El Bryce Canyon és un gran amfiteatre natural que s'ha creat al costat d'una meseta i junt al parc natural del mateix nom on hi ha milers de pinacles i agulles de roques que els americans li diuen "hoodoos", que en català vol dir "punxes". Bàsicament n'hi ha en climes secs i càlids: l'aigua i el vent erosionen les roques però com que el clima és

sec ajuda a mantenir-les. En realitat quan hi ets te n'adones que són una meravellosa creació de la natura. Aquest parc està ubicat al sud de Utah, dins la ruta turística dels parcs nacionals d'Utah, a la Costa Oest d'Estats Units. S'hi pot anar amb cotxe (l'entrada costa 35 dòlars per vehicle), però et permet desplaçar-te pels divers miradors que hi ha i gaudir així de moltes i diferents vistes.

Hi ha molts llocs a tot el món on hi ha diversos tipus d'hoodoos, però el lloc on b'hi ha més concentració és al Park Na-



FOTO: JOAQUÍN ZAFORAS

cional Bryce Canyon, un lloc on la gran quantitat i varietat que hi ha et permet visualitzar una multitud de colors increïble i inimaginable. Normalment aquest tipus de roques es troben principalment en climes secs i càlids, el que fa que la erosió i la preservació de les roques es faci de forma natural. Em van explicar que l'aigua i el vent erosionen la roca i el clima sec ajuda a mantenir aquelles autèntiques creacions de la natura.

Es veritat que hi ha molts llocs del Món

imatge és impressionant.

A diferència d'altres parcs naturals, el de Bryce Canyon et permet visitar-lo en qualsevol època de l'any, encara que em van dir que els mesos de primavera i tardor són els millors perquè les temperatures són molt més suaus i -el que és més important- són les èpoques en que menys plou. Jo hi vaig anar-hi a l'estiu i hi feia molta calor però ens va permetre gaudir de moltes més hores d'unes imatges que jo personalment mai no oblidaré.

▶ UN PÈL DE LLENGUA

Tres idees de regals per a nadons!



Si heu de fer regals aquest Nadal, podeu triar-los al buscador de jocs i joguines en català TotJoc: <https://www.cpnl.cat/jocs/>

Aquí us presentem tres joguines clàssiques adequades per als més menuts de casa i segur que les coneixeu, però sabeu quin nom tenen en català?

**Arrossegall**

Els nens i nenes d'1 a 3 anys en algun moment o altre han jugat amb un arrossegall. N'hi ha de múltiples formes i s'arrossega per mitjà d'un cordill o d'un mànec.

**Sonall o zing-zing**

És la típica joguina que fa soroll quan la sacseges amb la mà. Segur que n'heu tingut algun a casa vostra per distreure i fixar l'atenció dels vostres nadons.

**Saltamartí o tossut**

Es tracta d'un ninot lleuger que porta un pes a la base i que quan es desvia de la seva posició vertical, torna a posar-se dret ell tot sol. De vegades també porta música incorporada per acompanyar el moviment de vaivé que fa.

I tu, com ho dius?



Piera

ASESORÍAS Y SERVICIOS

Avda. Verge de Montserrat, 114 · 1º 1ª
08820 El Prat de Llobregat · Tel 93 379 57 04

www.asesoriapiera.com

Vols col·laborar amb nosaltres?
Tens dubtes de com es diu una paraula?
Envia'ns els suggeriments per al mes
vinent al CNL El Prat de Llobregat: elprat@cpnl.cat



OCTUBRE- NOVEMBRE 2023

- Lola PELÁEZ GARCÍA, el 20 d'octubre, als 75 anys.
- Juanjo DELGADO GARCÍA, el 22 d'octubre, als 54 anys.
- Emilia TOLEDANO MARTÍNEZ, el 24 d'octubre, als 100 anys.
- Lucía SERÓS ROCA, el 25 d'octubre, als 83 anys.
- Rafael GARCÍA CARRASCO, el 25 d'octubre, als 97 anys.
- Manolo LEO CARVAJAL, el 26 d'octubre, als 62 anys.
- Margarita BUSQUETS PELLISA, el 26 d'octubre, als 76 anys.
- Miguel MOLINA EXPÓSITO, el 26 d'octubre, als 81 anys.
- Antonio ALMENTA SÁNCHEZ, el 28 d'octubre, als 84 anys.
- Fernando MARTÍNEZ ALCAIDE, el 28 d'octubre, als 76 anys.
- Luis MARTÍN VICENTE, el 30 d'octubre, als 86 anys.
- Pedro GÓMEZ CABO, el 30 d'octubre, als 91 anys.
- Mercedes DOMÍNGUEZ VERA, el 31 d'octubre, als 69 anys.

- Antonio SALCEDO PIZARRO, l'1 de novembre, als 85 anys.
- Josefa BOY TORTOSA, el 2 de novembre, als 83 anys.
- Benjamín CALZADA MARTÍN, el 2 de novembre, als 77 anys.
- Filomeno MORENO MARTÍN, el 3 de novembre, als 82 anys.
- Evarist MORENO HERNÁNDEZ, el 6 de novembre, als 83 anys.
- Jordi BRINGUÉ PAPIOL, el 7 de novembre, als 57 anys.
- Paco GRANDE SÁNCHEZ, el 7 de novembre, als 83 anys.
- Pepe GARCÍA MARTÍNEZ, el 8 de novembre, als 69 anys.
- Ester TORTA MANERO, el 8 de novembre, als 78 anys.
- Juan PULIDO ÁVILA, el 9 de novembre, als 86 anys.
- María Mercedes MORALES MARTÍNEZ, el 9 de novembre, als 55 anys.
- Dolores ROMÁM ROSERO, el 10 de novembre, als 68 anys.
- Paqui TORMO ABRIL, l'11 de novembre, als 57 anys.
- Blanca Nieves TRONCOSO SALVO, el 12 de novembre, als 69 anys.
- Luis CASTELAO PINIELA, el 13 de novembre, als 76 anys.
- María Nieves PEÑA PASCUAL, el 14 de novembre, als 74 anys.

4r aniversari



JOAN MONLEON PUIG

El Prat de Llobregat,
22/12/1950 – 05/12/2019
Els que t'estimàvem no t'oblidarem

32è aniversari

JOSEP CANALIÀS SOLÀ

Ribes de Fresser, 27 d'abril de 1917 -
El Prat, 4 de desembre de 1991

Els que t'estimàrem
no t'oblidem

ENS POTS TROBAR A
 C./ Ribes de Fresser, 7 - Telf. 93 370 0311 - Fax. 93 370 4342 - 08920 El Prat de LL.
 C./ Consell de Cent, 245 - Telf. 93 451 5952 - 08011 Barcelona
 C./ Bisbe Perelló, 6 - Telf. 93 804 2554 - 08700 Igualada

TALLER DE MUNTATGE DE QUADRES ELÈCTRICS
 C./ Lleida, 38 08920 El Prat de LL.

DISTRIBUIDOR DE LES PRINCIPALS MARQUES DE MATERIAL ELÈCTRIC I DE LAMPISTERIA

Entrevista con el primer pratense en debutar en un Campeonato del Mundo de Motociclismo

Joel Esteban: “Llegar al Campeonato del Mundo es mi sueño desde que era pequeño”

T. ESPIGARES

Cuando estamos en las postrimerías del presente Campeonato del Mundo de Motociclismo, el principal deseo del joven Joel Esteban, de 18 años, es que llegue el 10 de marzo del 2024, primera prueba del próximo Mundial que se disputará en Qatar. Por primera vez en la historia, un pratense debutará en la máxima competición del motociclismo mundial y lo hará de la mano de su escudería, el GAS GAS Aspar Team. El piloto potablava dará el salto después de conseguir la victoria en la última prueba del Mundial Júnior en Valencia y la cuarta posición de la clasificación final.

■ **¿Cómo te sientes a punto de dar este gran paso en tu carrera?**

■ Tranquilo y con muchas ganas de que llegue el momento de empezar y aprender.

■ **¿Cómo te dieron la noticia?**

■ Por teléfono. Me llamo Nico Terol [director técnico del equipo] y me dijo que iba a subir al Mundial Absoluto.

■ **¿Te lo esperabas?**

■ Tenía ilusión de que llegara la noticia, pero realmente no lo sabía. He estado estos últimos meses muy centrado en acabar el Mundial Júnior.

■ **¿Creías que este momento iba a llegar?**

■ Sí, llegar al Campeonato del Mundo es mi sueño desde que era pequeño.

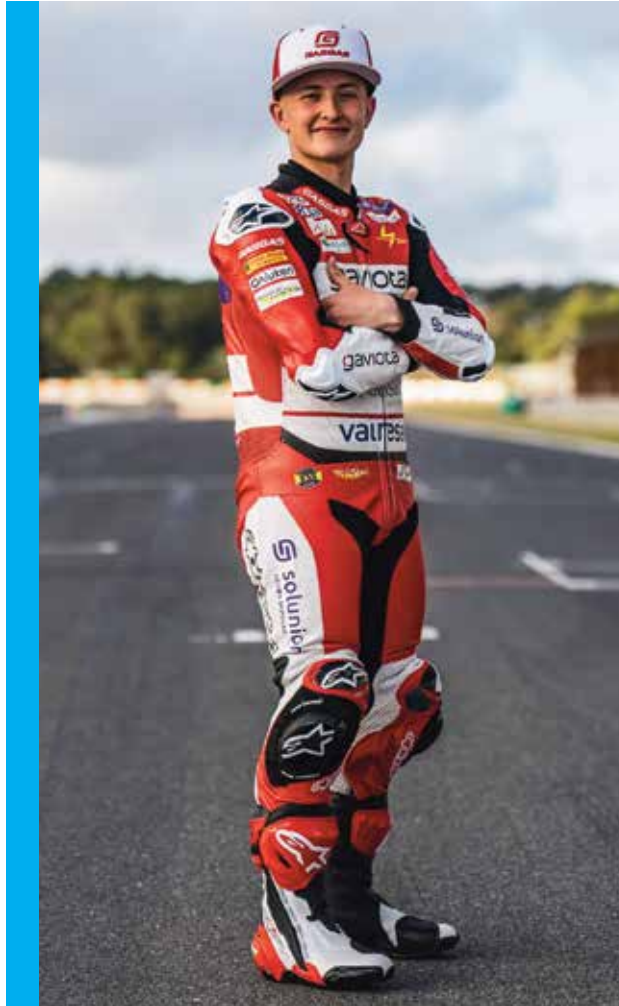
■ **¿Qué crees que han visto en ti para subirte al Campeonato del Mundo?**

■ Creo que las ganas que tengo y lo rápido que estoy yendo. De los pilotos que hemos debutado este año en el Mundial Júnior, yo he sido el que ha estado delante con los que llevan más años en estas categorías. Creo que me he adaptado muy rápido.

■ **¿Cómo es tu día a día?**

■ Yo ahora estoy en Valencia en el CETDM Ricardo Tormo, un centro de tecnificación deportiva del motor, en donde estoy de lunes a viernes y compagino mis entrenos con un curso relacionado con el deporte.

■ **¿Cómo van los estudios?**



Joel Esteban será el nuevo piloto del Aspar Team para la próxima temporada del Mundial de Moto 3 / FOTO: MANU TORMO-DAST MEDIA

“ Si tienes miedo a algo, vas a ir más lento y si tienes miedo a caerte, te vas a caer”

■ No, aunque siempre intento estar lo más adelante posible en las últimas vueltas. Si estás detrás tienes más riesgo de accidentes.

Passa a la página següent ►

■ Después de la ESO hice un ciclo medio de deportes, un curso de nutrición deportiva y también inglés.

■ **En cuanto a la moto que pilotarás, ¿puedes hablarnos sobre sus características?**

■ Será la misma que estoy llevando este año. Cambiará alguna cosa, pero muy similar a la de ahora.

■ **¿Cómo ves tú adaptación a la nueva categoría?**

■ Creo que no tendré problemas. Para mí no es una moto difícil de pilotar.

■ **¿Qué crees que te hace destacar entre los demás pilotos?**

■ La verdad es que estamos todos muy igualados. Prácticamente siempre las carreras se deciden al final.

■ **¿Tienes alguna estrategia en tu estilo de conducción?**

Una carrera muy trabajada y sacrificada

La familia ha tenido un papel fundamental en el desarrollo deportivo de Joel, que ha tenido la participación y el apoyo constante de ellos en su formación. De su última etapa deportiva, cabe destacar su debut en el Campeonato de España de Moto 4 en el 2019 con el Team Viñales, para más tarde fichar por el Igax Team y disputar el nacional de Pre Moto 3 en 2020, donde se proclamó subcampeón de España. En el 2021 y también en su debut en la European Talent Cup logró subir al podio en su primera carrera. Sería un año más tarde, en el 2022, cuando entraría a formar parte del Aspar Junior Team en donde empezó arrasando con tres victorias consecutivas, completando su participación con siete podios y tres poles, y acabando subcampeón. En este 2023 ha disputado el Mundial de Júnior GP quedando finalmente cuarto y consiguiendo 1 pole, 4 podios y 2 victorias.

► Ve de la pàgina anterior

■ **¿Cómo es tu relación con tu equipo y tus mecánicos?**

■ Con el equipo muy bien, aunque tendré nuevos mecánicos, ya que son diferentes los del Campeonato del Mundo que del Júnior.

■ **¿Conoces a tu nuevo compañero de equipo, David Alonso?**

■ Sí. Compartíamos box cuando él estaba en Moto 3 y yo en la Talent.

■ **¿Cuáles son tus circuitos favoritos?**

■ De los que he corrido, Cheste y Portimao, pero tengo ganas de rodar en muchos; Assen, Australia...

■ **¿Cuáles son tus expectativas y metas personales para el próximo año?**

■ Aprender de los pilotos que llevan ya muchos años en la categoría y luchar por el grupo de delante. Y si en alguna carrera se puede estar en algún podio o victoria, mucho mejor.

■ **¿Cómo te relajas fuera de las carreras?**

Jugando a la playstation y estando con los amigos.

■ **¿Cuál ha sido tu mejor momento?**

■ No tengo ninguno en concreto. ¡Llevo tanto tiempo esperando esto! Quizá cuando me dijeron que estaría el año que viene en el Mundial Absoluto. Tengo claro que lo mejor está por llegar.

■ **¿No tienes miedo a las caídas?**

■ No. Si no, no correría. Si tienes miedo a algo, vas a ir más lento y si tienes miedo a caerte, te vas a caer.

■ **¿Tienes algún ídolo en el mundo de las carreras de motos?**

■ Sin duda, Marc Márquez. ◀

FUTBOL. TERCERA RFEF. GRUPO 5



La AE Prat aprovechó el 1 de noviembre para presentar su futbol base / Foto: F. SERRANO

El Prat endereza el rumbo

MANOLO GOL

Después de sumar un solo punto en cuatro partidos, parece que el Prat va despertando y en el último mes no solo no ha perdido, sino que ha sumado 8 puntos de 12. Además, el equipo entrenado por Miguel Motoso ha ganado en dos campos donde nadie había puntuado; l'Hospitalet y Olot.

Dos victorias a domicilio

Empate final en el Sagnier, 2-2, ante el Castelldefels, en un derbi muy abierto y con muchas ocasiones para ambos equipos. Padilla y Mari Gerbolés marcaron para los potablava. Debutó Álex Plaza, delantero del filial.

Un gol de Ashot (0-1) en la segunda parte, tras asistencia de Sarsanedas, decidió un derbi caliente ante l'Hospi, sobre todo en el tramo final, y que estuvo marcado por la expulsión del pratense de l'Hospi Raúl Martínez en el inicio de la segunda parte.

No se movió el marcador en el Sagnier en el debut en este campo del Mollerussa (0-0), que puntuó merecidamente.

El Prat se llevó los tres puntos del inma-

culado Municipal de Olot (0-1). El escenario sigue siendo propicio para los potablava, que solo han perdido un partido en once visitas. Los de Miguel Motoso marcaron el gol del triunfo en el añadido (93') a cargo de Lamelas, cuando los del técnico pratense Pedro Dólera, ahora en el Olot, jugaban con diez por la expulsión de Urri por doble amonestación.

Acuerdo de colaboración con el Barrio

Luis Quiñero, presidente de la AE Prat y Adrián Contreras, presidente del Barrio, campeón de la primera edición de la Kings League, han firmado un acuerdo de colaboración entre ambas entidades para lo que queda de la presente temporada. Con este pacto, el Barrio formará parte de la planificación del área deportiva de AE Prat. La entidad blanquiazul aprovechó el día festivo del 1 de noviembre para hacer la presentación de todo su plantel formado por un total de 60 equipos y 800 deportistas. La diada festiva acabó con un partidillo de futbol 7 entre un combinado del Prat y El Barrio, que hizo las delicias de los más jóvenes. ◀



BALTASAR

MEDIADORES DE SEGUROS

ASSEGUANCES DE

AUTOMÒBILS · LLAR · COMERÇ · VIDA · JUBILACIÓ · COMUNITATS
MALALTIA · ACCIDENT · EMPRESES · RESPONSABILITAT CIVIL

Sempre
al vostre
costat

OFICINA ÚNICA: Av. Verge de Montserrat, 38 · Telf. 93.370.02.99 · Fax. 93.370.06.06 · El Prat de Ll.
e-mail. baltasar@baltasarseguros.com · www.baltasarseguros.com

HORARIS: Matins de 9 h. a 14. · Tardes de 16 h a 20 h
Excepte divendres: matí de 9 a 14 · Tardes de 16 a 19 h.

BÀSQUET. LEB PLATA

Un CB Prat minvat per les baixes ho paga a la classificació



Presentació dels equips del CB Prat 2023-24 / Foto: CB PRAT

JOAN CENTELLES

Feia molt de temps que el conjunt pratenc no encadenava tres derrotes seguides com a visitant, però tampoc s'havien vist tantes baixes ja sigui per lesió com per haver d'incorporar-se al Joventut de Badalona, que també està sota mínims. A les ja conegudes de l'Edu Arqués (amb un dit trencat) i Marc Sesé (turmell) s'afegia la de Soumbeiy-Alley en el partit disputat a Eivissa i en tenir el Joventut les baixes dels dos pivots han estat cridats els joves Prey (18 anys) i Ruzic de 17 que estaven en la dinàmica pota blava. Amb aquestes circumstàncies el Club ha hagut d'incorporar a tota presa al francès Boe Nguidjoi i al neozelandès Josh Tomasi.

Si bé en els partits jugats al Joan Busquets s'han pogut resoldre de manera satis-

factòria, tot i patir, davant Alginet (90-80) i Gran Canària (95-78) ha estat com a visitant on s'han trobat les dificultats. Davant l'Hospitalet, en el derbi riberenc, els pratencs van caure per 90-84. En la següent sortida a Salou més del mateix i derrota per 84-78 i finalment a la pista del Sant Antoni d'Eivissa es va lluitar fins al final, però els illencs van emportar-se la victòria per 78-70.

Com a nota destacada cal indicar que en el partit contra l'Alginet va jugar Jordi Borronat i convocat Denis Lorenzo (tots dos del Sènior 1) i enfront Gran Canària va debutar a LEB Plata el també jugador del Sènior 1 Samu Cruz.

Presentació dels equips del CB Prat

El diumenge 29 d'octubre va tenir lloc la presentació dels equips federats del Club

Bàsquet Prat. Els 280 jugadors/es (109 noies i 171 nois) dels 24 equips amb els 50 tècnics van desfilar al Joan Busquets que estava ple a vessar. En el transcurs de l'acte es van descobrir dues noves banderoles commemoratives del Campionat de Catalunya assolit pel Preinfantil femení i la del Sènior femení per l'ascens a la Supercopa.

Cara i creu dels sèniors

En una categoria de tanta qualitat com és la Supercopa Femenina, el conjunt pota blava, que està oferint un bon bàsquet, no ha tingut sort en els darrers partits, perdent davant el Sama Vilanova 53-59, el líder Manresa 60-68 i 52-55 amb el Tarragona. Pel que fa al sènior masculí, es troba a un partit del líder amb un balanç de 5 victòries i 2 derrotes. ◀

BÀSQUET

El Bàsquet Pratenc presenta el seu planter amb l'objectiu de pujar categories

DELTA / El pavelló Julio Méndez es va omplir de gom a gom de familiars i aficionats l'últim diumenge d'octubre per veure la presentació de tots els equips del Bàsquet Pratenc. L'equip vermell va presentar als 220 esportistes que formen l'entitat, inclòs el grup de nois i noies que competeixen al bàsquet escolar. De tots ells, els 13 equips federats encapçalats pels dos sèniors; el masculí que milita en la Segona Categoria i el femení de la Territorial i que surten amb la il·lusió de fer les coses bé i aspirar a l'ascens. ◀



El Julio Mendez es va omplir d'aficionats i familiars per veure la presentació del Bàsquet Pratenc / Foto: F.Serrano

ATLETISME-SOLIDARITAT



El Prat no va fallar i va tornar a ser present en aquest acte esportiu i solidari / Foto: F. SERRANO

Més de 1.700 persones surten al carrer per participar en la 5a Cursa Solidària

T.ESPIGARES

La 5a Cursa Solidària a favor dels infants amb càncer de l'Hospital Sant Joan de Déu i que organitza el Rotary Club d'El Prat amb la col·laboració de l'Ajuntament del Prat i molts establiments i empreses del nostre voltant, va omplir d'ambient esportiu i solidari els carrers del Prat el passat 17 de novembre superant amb èxit tots els números d'edicions passades.

1.754 persones van ser les persones que; corrent, caminant o simplement comprant

el dorsal van participar d'alguna forma en aquesta iniciativa.

El total dels guanys, 24.641,50 €, es destinaran íntegrament a la compra d'aparells per a la investigació del càncer infantil de l'Hospital Infantil de Sant Joan de Déu.

En l'àmbit esportiu la cursa de 5 kilòmetres amb sortida i arribada a les pistes d'atletisme Moisès Llopart del CEM Sagnier la va guanyar el pratenc, Alfredo Rodríguez en categoria masculina i la corredora d'Esplugues del Llobregat, Paula Battle, en la femenina. ◀

ATLETISME

Farid Khtira, tercer al Campionat de Catalunya de Mitja Marató



Farid Khtira al podi del Campionat de Catalunya de Mitja Marató / Foto: RRSS PRATENCAA

DELTA / En el marc de la disputa de la 35a Mitja Marató de Mollerussa es va celebrar diumenge 22 d'octubre el Campionat de Catalunya de la distància per les categories absolutes i màster amb premi pel corredor pratenc, Farid Khtira, que va ser medalla de bronze en la categoria de majors de 45 anys. L'atleta pratenc va ser 13è de la general, amb un temps d'1:14:47 arribant a meta juntament amb un altre pratenc, el Roger Esteban, quart en categoria sènior. ◀

DUATLÓ



Plata i bronze per l'equip masculí i femení al CNC de clubs de Duatló de Muntanya / Foto:PT1994

Prat Triatló inicia la temporada amb premi

DELTA / Amb l'inici de la temporada de duatlons de muntanya, el Prat Triatló engega la màquina com va acabar la passada, amb medalles i podis. El 5 de novembre a Tavèrnoles (Osona), es va celebrar el primer Duatló de muntanya amb la disputa del Campionat de Catalunya per categories. L'equip pratenc va aconseguir un doble podi per equips, bronze pels conjunts masculí i femení. En l'àmbit individual, Teresa Pons va ser la guanyadora absoluta, Gerard Rodríguez, or en categoria júnior, Santi Barrera, plata en Veterà 2 i Arnau Monzonis, bronze en sub23.

Una setmana més tard, tocava el torn en Cornellà, amb la disputa del Campionat Nacional per Clubs on també van arribar llocs de podi. Medalla de plata per l'equip masculí

i bronze del femení. Teresa Pons va assolir el tercer lloc de la general, igual que ho va fer l'Aleix Fàbregas en categoria masculina.

Campió i subcampió de Catalunya de Clubs de Triatló

Cal destacar que el conjunt masculí potablava tancava la temporada de triatló amb una contundent victòria al Campionat de Catalunya de Clubs, a Castelldefels, el que el col·locava al primer lloc de la Lliga Catalana de Divisió d'Honor, recuperant aquest lloc després de diversos anys on la victòria final no havia estat possible. Pel que fa a l'equip femení, va aconseguir el subcampionat de clubs i el subcampionat de la Lliga Catalana, també a la màxima categoria. ◀

BILLAR

Montero, tercer del Campionat de Catalunya de 2a de Billar



Rafael Montero (a la dreta) reben la copa de tercer classificat de mans del president de l'entitat i pare, Miguel Montero / Foto: RRSS CBP

T.E. / La seu social del Club Billar El Prat va ser la seu el 21 i 22 d'octubre de la fase final del Campionat de Catalunya de 2a Divisió A de Carambola en la modalitat lliure on el pratenc, Rafael Montero va obtenir el tercer lloc de la competició, compartint posició amb Bonaventura Mallol del CB Vic.

El president, tercer a 3a divisió

També s'han disputat al llarg del mes les finals de les altres divisions. Destaquem la tercera posició de Miguel Montero al Campionat de Catalunya de 3a Divisió i el primer lloc d'Alejandro Iñigo a 5a Divisió. ◀

EL GALL DE LA SORT
La Casa De Las Quinielas



**Els millors números
els trobarà aquí!**

Telèfon 93 379 25 15
C./ Ferran Puig, 50
El Prat de Llobregat

LA ROSTISSERIA
100% NATURAL



Carrer Jaume Casanovas, 124
08820 El Prat de Llobregat

Telèfon 93 379 69 96
www.larostisseriadelprat.com

TENIS

Barberà, quart al Campionat del Món de Tenis



Barberà, primer per la dreta, amb el combinat espanyol / Foto: JJBB

DELTA / El veterà jugador de Tenis Joan Josep Barberà Bartolomé va quedar quart classificat en el Campionat del Món de tenis que es va celebrar a l'octubre a Mallorca amb la selecció espanyola en categoria de més de 85 anys. El pratenc, capità del combinat espanyol, va ser també exjugador de l'Espanyol de futbol. ◀

VOLEIBOL

Els Vikings ensenyen davant la seva afició les seves credencials per a aquesta temporada



El Julio Méndez es va omplir de gom a gom / Foto: F.SERRANO

T. E. / Començada la temporada i amb tots els seus equips en competició els Vikings Vòlei Prat va presentar tot el seu planter de jugadors al pavelló del CEM Julio Méndez.

En un any molt especial per al voleibol pratenc, els Vikings celebren enguany el seu 30è aniversari, l'entitat continua amb força i demostrant que el seu motor principal és la seva base. Enguany el CV Prat tindrà 354 jugadors repartits entre els 26 equips que conformen el club, més els dos conjunts de vòlei platja. El seu primer equip ha començat amb força aquesta temporada a la Primera Divisió Nacional masculina i després de sis jornades colidera la classificació amb 16 punts amb el Manacor. ◀

NATACIÓ

El CN Prat vesteix de gala el Fondo d'en Peixo per presentar els equips



Un dels conjunts del Club Natació Prat a la presentació de l'entitat / Foto: CNPRAT

DELTA / Octubre és més de presentacions i el Club Natació Prat ho va fer a la seva seu, a la piscina del Complex Esportiu Municipal Fondo d'en Peixo. L'entitat va presentar a tots els seus nedadors i nedadores per aquesta temporada davant una graderia plena de familiars i amics dels esportistes. El CN Prat va presentar als 150 nedadors i nedadores que formen l'entitat des de les categories inferiors fins als màsters, inclòs l'equip adaptat i que competiran en les diferents lligues i competicions a la present temporada 2023-24. ◀

HOQUEI

L'Hoquei Prat s'apunta a la Lliga Màster 50 de veterans



Primer equip sènior femení de la història del CH Prat / Foto:GHP

DELTA / A principis d'aquest mes s'ha iniciat una nova lliga d'hoquei patins per als esportistes veterans de més de cinquanta anys. En aquesta nova competició hi participaran un total de 6 equips entre els quals està el conjunt pratenc del Club Hoquei Prat. D'aquesta forma el conjunt potablava, mantindrà aquesta temporada un total de 10 equips en competició: 2 prebenjamins, 2 benjamins, 1 aleví, 3 infantils, 3 veterans masculins, així com per primera vegada en la història del club un sènior femení, a més de l'escoleta, on es preparen els nois i noies que formaran part dels equips federats. ◀

TAEKWONDO



Equip júnior del Do Jon / Foto: DJ. El conjunt júnior de competició del Gym Studio Fran Martín / Foto: SFM

Pluja de medalles als Campionats de Catalunya

T.ESPIGARES

Molt taekwondo i moltes medalles han aconseguit els taekwondoques del Gym Studio Fran Martín i el Do Jon als diversos campionats que s'han celebrat en aquestes últimes setmanes. Comencem amb hapkido, ja que a Sevilla el deixeble de Fran Martín, el solsonés Jorge Monteagudo es proclamava campió d'Espanya de l'especialitat.

Al Campionat de Catalunya Júnior, a la

Mar Bella de Barcelona, vuit medalles d'esportistes pratencs. Ressaltar de totes elles, les medalles d'or, i per tant proclamant-se campions de Catalunya a: Eduardo Carrión del Gym Studio Fran Martín i Nora El Harche del Do Jon.

Pel que fa al Campionat al Campionat de Catalunya Infantil també celebrat a la Mar Bella, un altre botí. En total 24 medalles, de les quals sis van ser d'or: Martina Duran (Do Jon), Marina Clarisó (Gym Studio Fran Mar-

tin), Marwa Chentouf (DJ), Mia Magan (DJ), Alan Ubeda (DJ), Helena Carrión (GSFM).

Per acabar, accentuar els resultats dels pratencs a l'Open Ciutat de Pamplona

on el Do Jon va guanyar una medalla de plata a càrrec d'Amaia Guillen i tres bronzes d'Ariel Pachon i les germanes El Harche, Nora i Sara. Mentre que el Studio Fran Martín va completar la participació potablava a terres navarreses amb la medalla de bronze de Pau Dorca. ◀

PATINATGE DE VELOCITAT



El CPV El Prat, millor equip català i nacional / Foto: CPVP

El CPV El Prat campions de la Lliga Catalana de Patinatge de Velocitat per equips

DELTA / Després de disputar-se a finals d'octubre de l'última jornada de la Lliga Catalana de Patinatge de Velocitat al pavelló olímpic de Reus el CPV El Prat va aconseguir el primer lloc de la classificació per equips. D'aquesta forma el conjunt pratenc arrodonia una gran temporada amb el primer lloc en l'àmbit català i els quatre podis de la Lliga Nacional. Per tant, al rànquing federat de clubs de la Lliga Catalana el CPV El Prat ha quedat primer, mentre que l'altre equip pratenc, el CP Ciutat del Prat ha sigut segon. Pel que fa a la classificació general popular el CPV El Prat ha encapçalat també el podi i el CP Ciutat El Prat ha ocupat la quarta posició. ◀

GIMNÀSTICA RÍTMICA

Bronze del sènior del Rítmica Prat al Campionat de Catalunya de Conjunts



L'equip sènior de l'AE Rítmica Prat CB, medalla de bronze al Campionat de Catalunya / Foto: AERPCB

DELTA / L'últim cap de setmana d'octubre es va celebrar al Pavelló Martín Cano del Club Sícoris de Lleida el Campionat de Catalunya de Conjunts nivell 8 on l'equip sènior de l'AE Rítmica Prat Cor Blau va aconseguir la medalla de bronze. L'equip pratenc format per: Gisela Berzosa, Liubov Ozerova, Noelia Torrelblanca, Laura Aguilar i Nuria Maestro van quedar terceres amb 48,950 punts al podi final. Ara, les gimnastes potablava participaran en la Copa d'Espanya de conjunts a Pamplona, del 23 al 26 de novembre. ◀

El Prat.
el meu
localmón

50 FIRA AVÍCOLA RAÇA PRAT



granja de
la Ricarda
1, 2 i 3 de
desembre
2023

elprat.cat/firavicola

 Ajuntament del
Prat de Llobregat

Amb la col·laboració de:

 Generalitat
de Catalunya

 Diputació
Barcelona

 Parc Agrari
del Baix Llobregat